COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.3.2013
COM(2013) 162 final

2013/0089 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci

(Reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2013) 95 final}
{SWD(2013) 96 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Contextul general și motivele propunerii

Legislațiile statelor membre cu privire la mărci au fost parțial armonizate prin Directiva 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988, codificată ca Directiva 2008/95/CE (denumită în continuare „directiva”). În paralel cu sistemele mărcilor naționale și în legătură cu acestea, Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară, codificat ca Regulamentul (CE) nr. 207/2009 (denumit în continuare „regulamentul”), a instituit un sistem independent de înregistrare a drepturilor unitare care au același efect în întreaga UE. În acest context, a fost înființat Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI), responsabil de înregistrarea și administrarea mărcilor comunitare.

O marcă permite diferențierea produselor și a serviciilor unei societăți. Ea este semnul distinctiv prin care o întreprindere poate să atragă și să păstreze fidelitatea clienților, precum și să creeze valoare și creștere economică. Marca funcționează în acest caz ca un motor al inovării: necesitatea de a-i păstra utilitatea promovează investițiile în CD, ceea ce conduce, la rândul său, la un proces continuu de îmbunătățire și dezvoltare a produsului. Acest proces dinamic are, de asemenea, un impact pozitiv asupra ocupării forței de muncă. Într-un mediu tot mai competitiv, s-a înregistrat o creștere constantă, nu doar a rolului crucial pe care îl joacă mărcile pentru succesul pieței, dar și a valorii lor comerciale. Acest lucru se reflectă în creșterea numărului de cereri de înregistrare a mărcilor, atât la nivel național, cât și la nivelul UE și, de asemenea, a numărului de utilizatori ai mărcilor. Această evoluție a fost însoțită de o cerere crescândă a părților interesate de sisteme de înregistrare a mărcilor mai simplificate și de mai bună calitate, care să fie mai coerente, accesibile publicului și în pas cu evoluțiile tehnologice.

În 2007, atunci când a examinat perspectivele financiare ale OAPI, Consiliul[1] a subliniat că înființarea OAPI a reprezentat o mare reușită și că acesta a contribuit în mod semnificativ la consolidarea competitivității UE. Consiliul a reamintit faptul că sistemul mărcilor comunitare a fost conceput astfel încât să poată coexista cu sistemele mărcilor naționale, care au continuat să fie necesare pentru acele întreprinderi care nu doreau ca mărcile lor să fie protejate la nivelul UE. Consiliul a luat notă, de asemenea, de importanța activității complementare desfășurate de oficiile naționale pentru mărci și a invitat OAPI să își extindă cooperarea cu acestea în interesul funcționării generale a sistemului mărcilor comunitare. În cele din urmă, Consiliul a recunoscut că au trecut peste zece ani de la crearea mărcii comunitare și, prin urmare, a subliniat necesitatea unei evaluări globale a funcționării sistemului mărcilor comunitare. Acesta a invitat Comisia să inițieze lucrările referitoare la un studiu corespunzător, în special în vederea intensificării și a extinderii instrumentelor de cooperare existente între OAPI și oficiile naționale pentru mărci.

[1] Concluziile Consiliului Competitivitate din 21 și 22 mai 2007, documentul 9427/07 al Consiliului.

În cadrul „*Small Business Act*” din 2008[2], Comisia s-a angajat să adapteze sistemul mărcilor comunitare astfel încât acesta să devină mai accesibil pentru IMM-uri. În plus, comunicarea din 2008 privind o strategie a drepturilor de proprietate industrială pentru Europa[3] a evidențiat angajamentul Comisiei de a garanta o protecție eficace și eficientă a mărcilor și de a institui un sistem al mărcilor de înaltă calitate. Aceasta a concluzionat că a sosit momentul unei evaluări globale, care ar putea constitui baza pentru o viitoare revizuire a sistemului mărcilor din Europa și pentru îmbunătățirea ulterioară a cooperării dintre OAPI și oficiile naționale. În 2010, în comunicarea privind Europa 2020, în cadrul inițiativei emblematice „O Uniune a inovării”, Comisia s-a angajat să modernizeze cadrul care reglementează mărcile în vederea îmbunătățirii condițiilor-cadru pentru a permite întreprinderilor să inoveze[4]. În cele din urmă, în strategia sa privind DPI pentru Europa[5], prezentată în anul 2011, Comisia a anunțat o revizuire a sistemului mărcilor din Europa în vederea modernizării sale, atât la nivelul UE, cât și la nivel național, pentru a-l face mai eficace, mai eficient și mai coerent în ansamblu.

1.2. Obiectivul propunerii

Considerate ca un singur pachet, prezenta inițiativă și propunerea paralelă de modificare a regulamentului au drept principal obiectiv comun stimularea inovării și a creșterii economice prin creșterea accesibilității și a eficienței pentru întreprinderi a sistemelor de înregistrare a mărcilor la nivelul întregii UE, cu ajutorul scăderii costurilor și a complexității și al creșterii vitezei, a previzibilității și a securității juridice. Aceste ajustări sunt completate de eforturile menite să asigure coexistența dintre sistemul mărcilor Uniunii și sistemele mărcilor naționale și complementaritatea între acestea.

Mai exact, prezenta inițiativă care vizează reformarea directivei are la bază următoarele obiective:

- modernizarea și îmbunătățirea dispozițiilor în vigoare ale directivei, prin modificarea dispozițiilor care nu mai sunt de actualitate, sporind astfel securitatea juridică și clarificând drepturile conferite de marcă în ceea ce privește domeniul de aplicare și limitele acestora;

- realizarea unei mai mari apropieri a legislațiilor și a procedurilor naționale în materie de mărci, cu scopul de a le face mai compatibile cu sistemul mărcilor comunitare, (a) adăugând alte reguli materiale și (b) introducând norme procedurale principale în cadrul directivei, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în regulament;

- facilitarea cooperării dintre oficiile din statele membre și OAPI, cu scopul de a promova convergența practicilor și dezvoltarea de instrumente comune, prin instituirea unui temei juridic pentru această cooperare.

---

2 Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, COM(2008) 394 final din 26 iunie 2008.

3 COM(2008) 465 final din 16 iulie 2008.

4 COM(2010) 546 final din 6 octombrie 2010.

5 COM(2011) 287 final, 24 mai 2011, O piață unică pentru drepturile de proprietate intelectuală: stimularea creativității și inovației pentru a oferi Europei creștere economică, locuri de muncă de înaltă calitate și bunuri și servicii de primă clasă.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

2.1. Consultarea publică

Prezenta inițiativă se bazează pe o evaluare a modului de funcționare a sistemului mărcilor în Europa, în ansamblu, și pe ample consultări cu toate principalele părți interesate.

Principala componentă a evaluării a fost un studiu efectuat de *Max Planck Institute for Intellectual Property and Competition Law* (MPI) în numele Comisiei, desfășurat în perioada noiembrie 2009-februarie 2011[6]. Pe lângă analize de specialitate, studiul a cuprins consultări cu părțile interesate. Acesta a inclus o anchetă în rândul utilizatorilor sistemului mărcilor comunitare, contribuții din partea organizațiilor care reprezintă utilizatorii de mărci la nivel național, european și internațional, precum și o audiere în iunie 2010 la care au participat aceste organizații. În cele din urmă, Institutul a consultat oficiile pentru proprietate intelectuală din toate statele membre, precum și OAPI.

Raportul final al studiului realizat de MPI a concluzionat că principiile de bază ale sistemului mărcilor europene sunt solide. În special, procedurile aplicate de OAPI răspundeau, în general, nevoilor și așteptărilor întreprinderilor. A existat, de asemenea, un consens cu privire la faptul că este fundamental și necesar ca drepturile privind marca comunitară să coexiste cu cele privind mărcile naționale pentru funcționarea eficientă a unui sistem al mărcilor care să îndeplinească cerințele unor societăți de dimensiuni diferite, prezente pe piețe geografice diferite și cu necesități geografice diferite. Cu toate acestea, raportul a evidențiat necesitatea de a moderniza și de a îmbunătăți sistemul. S-a subliniat, în special, necesitatea de a asigura o mai mare coerență între sistemul mărcilor comunitare și sistemele mărcilor naționale, prin creșterea nivelului de armonizare a legislațiilor statelor membre în materie de mărci atât în interiorul, cât și în afara domeniului de aplicare actual al directivei.

Ca răspuns la rezultatele intermediare ale studiului, Consiliul a adoptat concluzii la 25 mai 2010[7]. Ținând seama de neconcordanțele existente între sistemul mărcilor comunitare și sistemele naționale, aceste concluzii invită Comisia să integreze în propunerile sale măsuri menite să sporească coerența directivei cu regulamentul și, prin urmare, să contribuie la reducerea ulterioară a divergențelor în cadrul sistemului mărcilor la nivelul întregii Europe.

Ca urmare a studiului MPI, serviciile Comisiei au organizat, la 26 mai 2011, o audiere a asociațiilor de utilizatori. Audierea a confirmat că există un consens larg în rândul utilizatorilor sistemului mărcilor din Europa cu privire la faptul că nivelul actual de coerență între legislațiile naționale în materie de mărci, precum și față de sistemul mărcilor comunitare, nu este suficient. Organizațiile utilizatorilor au declarat în unanimitate că este necesară o mai mare armonizare a legislațiilor naționale în materie de mărci, atât în ceea ce privește aspectele legate de dreptul material, cât și cele procedurale.

---

[6] A se vedea studiul final al MPI, inclusiv anexele, la adresa http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/TM/index_en.htm.

[7] Concluziile Consiliului Competitivitate din 25 mai 2010 cu privire la viitoarea revizuire a sistemului mărcilor din UE.

2.2. Evaluarea impactului

Evaluarea impactului efectuată pentru revizuirea atât a regulamentului, cât și a directivei a identificat două probleme principale: prima se referă la dispozițiile divergente ale cadrului de reglementare existent, iar a doua vizează nivelul scăzut de cooperare între oficiile pentru mărci din Uniune. În timp ce ultima problemă menționată trebuie abordată în cadrul revizuirii regulamentului, chestiunea privind dispozițiile divergente trebuie soluționată în cadrul revizuirii directivei.

Exercițiul de consultare și de evaluare a revelat că, în sectorul mărcilor, întreprinderile continuau să evolueze într-un mediu foarte eterogen, în pofida armonizării parțiale a legislațiilor naționale, inițiată la începutul anilor '90. Nivelul de armonizare impus de directivă a fost destul de scăzut, concentrându-se asupra unui număr limitat de reguli materiale despre care s-a crezut la momentul respectiv că ar influența cel mai direct funcționarea pieței interne, în timp ce un număr mare de domenii, în special cele referitoare la proceduri, nu au fost armonizate. În plus, regulamentul a fost adoptat la câțiva ani după directivă, ceea ce a însemnat că la momentul elaborării directivei nu a existat o „referință comună" cu care să se poată măsura eficiența procedurilor naționale. Cu toate acestea, procedurile aplicate de OAPI sunt în vigoare de peste 15 ani și sunt considerate, în general, ca fiind satisfăcătoare în ceea ce privește îndeplinirea nevoilor și a așteptărilor întreprinderilor.

În consecință, peisajul actual al legislației Uniunii în domeniul mărcilor este caracterizat în continuare de divergențe substanțiale la nivelul normelor și al procedurilor naționale, atât între ele, cât și între acestea și normele și procedurile aplicate de OAPI, neexistând până în prezent nicio tentativă de a aplica cele mai bune practici în materie de proceduri.

Divergențele existente între sistemele naționale și sistemul mărcilor comunitare sunt considerate semnificative. Acestea se datorează faptului că directiva nu acoperă aspectele procedurale și că o serie de aspecte importante legate de dreptul material nu sunt încă armonizate. Alături de convergența redusă a practicilor aplicate și a instrumentelor utilizate de către oficiile pentru mărci, care se datorează nivelului lor scăzut de cooperare, divergențele existente între legislațiile și procedurile în materie de mărci limitează posibilitățile de acces la sistemele de protecție a mărcilor, presupun o incertitudine juridică semnificativă și periclitează relația de complementaritate dintre sistemul mărcilor comunitare și sistemele mărcilor naționale. În plus, ele împiedică aplicarea unor condiții de concurență echitabile pentru întreprinderi, antrenând efecte negative asupra competitivității întreprinderilor din UE și a competitivității Uniunii în ansamblu.

Pentru soluționarea acestei probleme, au fost luate în considerare următoarele opțiuni posibile:

- Opțiunea 1: nicio apropiere ulterioară a legislațiilor și a procedurilor în materie de mărci;

- Opțiunea 2: extinderea parțială a apropierii legislațiilor naționale și a coerenței lor cu sistemul mărcilor comunitare. Aceasta ar include alinierea principalelor norme procedurale la dispozițiile relevante prevăzute în regulament, inclusiv cele în cazul cărora diferențele existente reprezintă o sursă de probleme majore pentru utilizatori, precum și cele în cazul cărora astfel de alinieri sunt considerate indispensabile pentru a crea un sistem armonios și complementar de protecție a mărcilor în Europa. Astfel ar fi aliniate și alte aspecte de drept material, în conformitate cu dispozițiile regulamentului;

- Opțiunea 3: apropierea completă a legislațiilor și a procedurilor naționale în materie de mărci. Această abordare s-ar baza pe opțiunea 2, ar cuprinde toate componentele sale, dar ar viza, de asemenea, toate celelalte aspecte ale dreptului material și ale procedurilor în materie de mărci;

- Opțiunea 4: un cadru de reglementare unic privind mărcile care ar înlocui în întregime legislațiile statelor membre în materie de mărci, prin stabilirea de norme uniforme în întreaga Uniune.

Concluzia evaluării impactului a fost că opțiunea 2 ar fi proporționată și ar răspunde cel mai bine obiectivelor urmărite.

3. TEMEIUL JURIDIC ȘI SUBSIDIARITATEA

Articolul 114 alineatul (1) din tratat conferă Parlamentului European și Consiliului dreptul de a adopta măsuri privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre care au drept obiect instituirea și funcționarea pieței interne.

Problemele identificate cu privire la divergențele semnificative existente în cadrul de reglementare împiedică sau denaturează în mod substanțial condițiile de concurență echitabile pentru întreprinderile din UE cu ulterioare consecințe nefaste asupra competitivității lor și a competitivității UE în ansamblul său. Prin urmare, este oportun să se adopte măsuri destinate îmbunătățirii condițiilor de funcționare a pieței interne. Măsuri care vizează extinderea nivelului actual de apropiere prin intermediul directivei nu pot fi luate decât la nivelul Uniunii. Mai mult, o acțiune la nivelul Uniunii este singura modalitate de a asigura coerența cu sistemul mărcilor comunitare.

În acest context, trebuie reținut faptul că sistemul mărcilor comunitare este încorporat în sistemul mărcilor europene, acesta din urmă fiind bazat pe principiul coexistenței protecției mărcilor la nivel național și la nivelul Uniunii și al complementarității între aceste două niveluri. În timp ce regulamentul prevede un sistem cuprinzător care reglementează toate aspectele de drept material și procedural, nivelul actual al apropierii legislative prevăzut de directivă se limitează numai la anumite dispoziții de drept material. Pentru a putea garanta o coexistență și o complementaritate eficace și durabile a componentelor vizate, este deci necesar să se creeze un sistem global armonios de protecție a mărcilor în Uniune ale cărui reguli materiale să fie în esență similare și ale cărui dispoziții procedurale, cel puțin cele principale, să fie compatibile.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu va avea niciun impact asupra bugetului Uniunii Europene și, prin urmare, nu este însoțită de fișa financiară prevăzută la articolul 31 din Regulamentul financiar [Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului].

5. EXPLICAREA DETALIATĂ A PROPUNERII

Modificările propuse sunt prezentate în conformitate cu obiectivele urmărite prin reformarea directivei, astfel cum se prevede în secțiunea 1.2 de mai sus.

5.1. Modernizarea și îmbunătățirea dispozițiilor existente

- Definiția unei mărci (articolul 3)

În prezent, pentru a fi protejate ca marcă, semnele trebuie să poată fi reprezentate grafic. Această cerință de „reprezentare grafică” nu mai este de actualitate și creează o mare incertitudine juridică cu privire la reprezentarea anumitor mărci netradiționale, cum ar fi sunetele. În acest din urmă caz, reprezentarea prin alte mijloace decât cele grafice (de exemplu, printr-un fișier audio) poate fi chiar de preferat în raport cu reprezentarea grafică, dacă permite identificarea mai exactă a mărcii și respectă astfel obiectivul consolidării securității juridice. Noua definiție propusă nu restrânge modalitățile admisibile de reprezentare la reprezentarea grafică sau vizuală, ci lasă posibilitatea de a înregistra obiecte ce pot fi reprezentate prin mijloace tehnologice care oferă garanții satisfăcătoare. Ideea nu este aceea de a extinde la nesfârșit modalitățile admisibile de reprezentare ale unui semn, ci de a permite o mai mare flexibilitate în acest sens, asigurând totodată o securitate juridică sporită.

- Drepturi conferite de marcă (articolele 10 și 11)

1. Drepturi conferite fără a aduce atingere drepturilor anterioare

Nici directiva și nici regulamentul nu prevăd o normă clară care să afirme că titularul mărcii nu își poate invoca cu succes propriile drepturi împotriva utilizării unui semn identic sau similar care face deja obiectul unui drept anterior. În conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (Acordul TRIPS)[8], prezenta propunere ar clarifica faptul că acțiunile în contrafacere nu aduc atingere drepturilor anterioare.

2. Cazuri de dublă identitate

Recunoașterea funcțiilor suplimentare ale mărcilor în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (a) din directivă a creat incertitudine juridică. În special, a devenit neclară[9] relația dintre cazurile de dublă identitate și protecția extinsă acordată în temeiul articolului 5 alineatul (2) mărcilor de renume. Din motive de securitate juridică și coerență, se clarifică faptul că în cazuri de dublă identitate în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (a) și de similitudine în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (b) contează numai funcția de indicare a originii mărcii.

---

[8] JO L 336, 23.12.1994, p. 213.

[9] Avizul AG Jääskinen în cauza C-323/09, *Interflora*, p. 9.

3. Utilizarea ca denumire comercială sau ca denumire a societății

Conform Curții de Justiție[10], articolul 5 alineatul (1) din directivă este aplicabil în cazul în care publicul consideră că utilizarea unei denumiri a unei societăți se referă (și) la produsele sau serviciile oferite de către respectiva societate. Prin urmare, este oportun să se considere drept un act de încălcare utilizarea ca denumire comercială a unei mărci protejate, în cazul în care sunt respectate condițiile de utilizare a produselor sau a serviciilor.

4. Utilizarea în publicitatea comparativă

Directiva 2006/114/CE din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă[11] reglementează condițiile în care este permisă publicitatea care identifică în mod explicit sau implicit un concurent sau unele produse ori servicii oferite de un concurent. Relația dintre Directiva 2006/114/CE și legislația referitoare la mărci a generat unele îndoieli. Prin urmare, este oportun să se precizeze faptul că titularul mărcii poate preveni utilizarea mărcii sale în publicitatea comparativă atunci când acest tip de publicitate nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 4 din Directiva 2006/114/CE.

5. Expedieri provenite de la furnizori comerciali

Ar trebui să se clarifice faptul că importul de produse în Uniune este, de asemenea, interzis în cazul în care doar expeditorul acționează în scopuri comerciale. Această interdicție are drept scop să garanteze că titularul unei mărci are dreptul de a împiedica întreprinderile (indiferent dacă sunt situate în UE sau nu) să importe produse situate în afara UE, care au fost vândute, oferite, prezentate prin intermediul publicității sau expediate către consumatori privați și de a descuraja comenzile și vânzările de produse contrafăcute, în special pe internet.

6. Produse introduse pe teritoriul vamal

Potrivit hotărârii *Philips/Nokia* a Curții de Justiție[12], intrarea, prezența și circulația mărfurilor din afara UE pe teritoriul vamal al UE, plasate sub un regim suspensiv, nu încalcă, în cadrul acquis-ului existent, drepturile de proprietate intelectuală conferite de dreptul material al Uniunii și al statelor sale membre. Aceste mărfuri nu pot fi clasificate ca mărfuri contrafăcute decât dacă există dovada că ele fac obiectul unui act comercial îndreptat spre consumatorii din UE, cum ar fi vânzarea, oferirea spre vânzare sau publicitatea. Implicațiile hotărârii *Philips/Nokia* au fost întâmpinate de critici severe ale părților interesate, care considerau că hotărârea ar plasa o sarcină a probei nefiresc de mare asupra titularilor de drepturi și că ar prejudicia lupta împotriva contrafacerii. Este evident că se impune de urgență instituirea unui cadru juridic european care să permită combaterea mai eficace a contrafacerii mărfurilor, aceasta din urmă fiind o activitate ce evoluează rapid. Prin urmare, se propune remedierea lacunelor existente prin conferirea titularilor de drepturi a capacității de a împiedica părțile terțe să aducă pe teritoriul vamal al Uniunii produse din țări terțe care, fără a fi autorizate, poartă o marcă în esență identică cu marca înregistrată pentru acele produse, indiferent dacă aceste produse sunt puse sau nu în liberă circulație.

---

10 Hotărârea din 11 septembrie 2007, cauza C-17/06, *Céline*, Rep., p. I-07041.

11 JO L 376, 27.12.2006, p. 21.

12 Hotărârea din 1 decembrie 2011, cauzele C-446/09 *Philips* și C-495/09 *Nokia*.

7. Acte pregătitoare

Nici directiva şi nici regulamentul nu conţin dispoziţii care să permită iniţierea unor proceduri împotriva distribuţiei şi a vânzării de etichete, ambalaje şi articole similare care pot fi apoi combinate cu produse ilicite. Unele legislaţii naţionale conţin norme explicite pentru această activitate. Este oportun să se includă în directivă şi în regulament o normă în acest sens, pentru a oferi o altă contribuţie practică, relevantă şi eficientă la combaterea contrafacerii.

- Limitarea efectelor unei mărci (articolul 14)

În cadrul prezentei propuneri, limitarea menţionată la articolul 14 alineatul (1) litera (a) din directivă se mărgineşte numai la utilizarea numelor de persoane în conformitate cu Declaraţia comună a Consiliului şi a Comisiei[13]. Din motive de coerenţă, limitarea menţionată la articolul 14 alineatul (1) litera (b) a fost extinsă pentru a cuprinde şi utilizarea de semne sau indicaţii nedistinctive. De asemenea, se consideră oportun ca la articolul 14 alineatul (1) litera (c) să se prevadă o limitare explicită care să vizeze utilizarea mărcii în scopul de a face o trimitere în general. În cele din urmă, un paragraf separat precizează condiţiile în care utilizarea unei mărci nu este considerată conformă cu practicile comerciale loiale.

5.2. O mai mare apropiere a dispoziţiilor de drept material

- Protecţia indicaţiilor geografice şi a menţiunilor tradiţionale (articolele 4 şi 5)

Spre deosebire de regulament, motivele de refuz cuprinse în directivă nu abordează situaţiile de conflict cu indicaţiile geografice protejate, cu menţiunile tradiţionale pentru vinuri şi cu specialităţile tradiţionale garantate. Prin urmare, nu există nicio garanţie că nivelurile de protecţie acordată acestor drepturi prin alte instrumente ale dreptului Uniunii[14] sunt efectiv puse în aplicare în mod uniform şi exhaustiv cu ocazia examinării cererilor de acordare a mărcilor în întreaga Uniune, în special cu ocazia aplicării motivelor absolute de refuz. Prin urmare, se propune să se introducă în directivă dispoziţii corespunzătoare privind indicaţiile geografice protejate, menţiunile tradiţionale pentru vinuri şi specialităţile tradiţionale garantate.

- Protecţia mărcilor de renume (articolele 5 şi 10)

Articolele 5 şi 10 prevăd convertirea protecţiei extinse în dispoziţii obligatorii pentru a se garanta că, în toate statele membre, mărcile naţionale de renume beneficiază de acelaşi nivel de protecţie ca cel acordat mărcilor comunitare.

---

13 Declaraţiile comune ale Consiliului şi ale Comisiei Comunităţilor Europene au fost consemnate în procesul-verbal al reuniunii Consiliului, în cadrul primei directive a Consiliului privind apropierea legislaţiilor statelor membre referitoare la mărci, adoptată la 21 decembrie 1998.

14 În special Regulamentul (CE) nr. 510/2006 (produse agricole), JO L 93, 31.3.2008, p. 12, Regulamentul (CE) nr. 479/2008 (vinuri), JO L 148, 6.6.2008, p. 1 şi Regulamentul (CE) nr. 110/2008 (băuturi spirtoase), JO L 39, 13.2.2008, p. 16.

- Mărcile ca obiecte ale dreptului de proprietate (articolele 22, 23, 24, 25, 26 și 27)

În afară de câteva norme de bază privind acordarea de licențe și spre deosebire de regulament, directiva nu conține dispoziții cu privire la alte aspecte ale mărcilor ca obiecte ale dreptului de proprietate, cum ar fi transferurile sau drepturile reale. În consecință, aspectele esențiale ale exploatării comerciale a mărcilor sunt reglementate în mod necorespunzător sau diferit de la un stat membru la altul. Prin urmare, se propune ca directiva să fie completată de un set corespunzător de norme, întocmai ca cele prevăzute de regulament, care să abordeze mărcile ca obiecte ale dreptului de proprietate.

- Mărci colective (articolele 28, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 și 37)

Pentru a se conforma dispozițiilor regulamentului, modificările aduse acestor articole din directivă prevăd o serie de dispoziții specifice pentru înregistrarea și protecția mărcilor colective. Aceste mărci pot face obiectul unei protecții într-o serie de state membre și s-au dovedit a fi deosebit de eficiente pentru protejarea valorii economice inerente acestui tip de instrumente comerciale. Deși la nivelul UE și în majoritatea statelor membre mărcile colective necesită un titular, de obicei o asociație ai cărei membri utilizează marca, acest lucru nu este valabil în alte state membre; de aceea, este dificil să se facă o distincție clară între acest tip de mărci și mărcile de certificare.

5.3. Alinierea principalelor norme procedurale

- Desemnarea și clasificarea produselor și a serviciilor (articolul 40)

În conformitate cu propunerea de regulament, acest articol stabilește norme comune pentru desemnarea și clasificarea produselor și a serviciilor. Aceste norme respectă principiile stabilite de Curtea de Justiție[15], conform cărora produsele și serviciile pentru care se solicită protecția trebuie să fie identificate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și întreprinderilor să determine gradul de protecție conferit de marcă. Indicațiile generale ale titlurilor claselor din Clasificarea Nisa pot fi utilizate pentru a identifica produse sau servicii, cu condiția ca o astfel de identificare să fie suficient de clară și precisă. Articolul 40 precizează faptul că utilizarea de termeni generali trebuie să fie interpretată ca incluzând numai produsele și serviciile vizate în mod clar de semnificația literală a termenului.

- Examinarea *ex officio* (articolul 41)

În conformitate cu regulamentul, acest articol prevede că examinarea *ex officio* a eligibilității unei mărci de a fi înregistrată trebuie să se limiteze la absența motivelor de refuz privind marca în sine. Examinarea *ex officio* a motivelor relative creează diverse obstacole inutile în calea înregistrării mărcilor. Întreprinderile sunt obligate să suporte cheltuieli și întârzieri inutile, fiind adesea victime ale extorcării. Dreptul anterior pe care se întemeiază obiecția nu poate fi utilizat de către titularul său, ceea ce înseamnă că oficiile în cauză ridică obiecții pe baza unui drept care nu ar fi putut fi invocat în mod valabil de titularul său pentru a preveni înregistrarea sau utilizarea unei mărci ulterioare. Prin urmare, sistemul examinării *ex officio* determină apariția unor litigii artificiale și denaturează concurența ridicând obstacole nejustificate la intrarea pe piață.

[15] Hotărârea din 19 iunie 2012, cauza C-307/10, „IP Translator”.

În cele din urmă, abordarea *ex officio* creează incertitudine juridică, dat fiind că oficiile care aplică sistemul *ex officio* ridică obiecții, în măsura în care sunt vizate drepturile anterioare, numai pe baza drepturilor deja înregistrate pentru produse și servicii identice sau similare. În consecință, acestea nu pot oferi o garanție că o cerere care trece cu succes de controlul *ex officio* nu va fi respinsă ulterior pe baza unei mărci care a dobândit un renume pe piață și/sau pe baza unei mărci anterioare notorii care nu a fost înregistrată. Totuși, această situație duce la o redundanță inacceptabilă a procedurilor, care sunt atât cronofage, cât și ineficiente.

- Taxe (articolul 44)

Pentru a reduce riscul de dezorganizare a registrelor, acest articol vizează alinierea structurii taxelor percepute de oficii, condiționând înregistrarea și reînnoirea unei mărci de plata unei taxe suplimentare (per clasă) pentru fiecare clasă de produse și servicii, pe lângă prima clasă care ar trebui să fie inclusă în taxa inițială (de depunere/înregistrare).

- Procedura de opoziție (articolul 45)

Acest articol solicită statelor membre să prevadă o procedură administrativă eficientă și rapidă la oficiile lor naționale pentru formularea unei opoziții în ceea ce privește înregistrarea unei mărci pe baza drepturilor anterioare. O procedură de opoziție administrativă este deja disponibilă în temeiul regulamentului și în aproape toate statele membre.

- Neutilizarea ca mijloc de apărare într-o procedură de opoziție (articolul 46)

În conformitate cu regulamentul, acest articol permite persoanei care solicită înregistrarea unei mărci să invoce neutilizarea ca mijloc de apărare în raport cu o opoziție prezentată de către titularul unei mărci anterioare, în cazul în care, la data depunerii sau la data de prioritate a mărcii ulterioare, marca anterioară este înregistrată de cel puțin cinci ani.

- Procedura de decădere din drepturi sau de declarare a nulității (articolul 47)

Acest articol impune statelor membre obligația de a prevedea o procedură administrativă care să conteste valabilitatea unei mărci înregistrate la oficiile lor. În unele state membre, persoanele care solicită înregistrarea unei mărci și titularii unei mărci nu pot contesta valabilitatea drepturilor anterioare invocate împotriva propriei mărci în cadrul aceleiași proceduri, ci trebuie să facă acest lucru în cadrul unor proceduri judiciare. Aceasta încetinește procedurile și impune, de obicei, numirea unui avocat calificat în urmărirea cauzei. Aceste sisteme sunt foarte cronofage, greoaie și costisitoare. În schimb, procedurile administrative de anulare aplicate de OAPI și de oficiile naționale sunt mult mai simple, în măsura în care valabilitatea drepturilor anterioare poate fi contestată ca mijloc de apărare în cadrul aceleiași proceduri și fără a fi necesară o reprezentare profesională. În practică, acest lucru înseamnă că persoanele care solicită înregistrarea unei mărci comunitare se pot apăra cu succes împotriva unei opoziții și pot obține înregistrarea mărcii lor cu mulți ani înainte și la costuri net inferioare față de o persoană care solicită înregistrarea unei mărci naționale.

- Neutilizarea ca mijloc de apărare în cadrul procedurilor de declarare a nulității (articolul 48)

În conformitate cu regulamentul, acest articol permite persoanei în numele căreia a fost înregistrată o marcă să invoce neutilizarea ca mijloc de apărare în cadrul unei proceduri de declarare a nulității bazată pe existența unei mărci anterioare, în cazul în care, la data depunerii cererii de declarare a nulității, marca anterioară este înregistrată de cel puțin cinci ani.

5.4. Facilitarea cooperării între oficii (articolul 52)

Venind în completarea cadrului juridic de cooperare propus în contextul revizuirii regulamentului, articolul 52 prevede un temei juridic pentru a facilita cooperarea dintre OAPI și oficiile pentru proprietate intelectuală ale statelor membre, cu scopul de a promova convergența practicilor și dezvoltarea de instrumente comune.

↓ 2008/95/CE (adaptat)

2013/0089 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ŞI A CONSILIULUI

de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci

(Reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ŞI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul ~~de instituire a Comunității Europene~~ ⌦ privind funcționarea Uniunii Europene ⌫ și, în special, articolul ~~95~~ ⌦ 114 ⌫ ,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European[1],

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

↓ 2008/95/CE considerentul 1 (adaptat)
⇨ nou

(1) ⇨ Trebuie aduse o serie de modificări ⇦ Directivei ~~a 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988~~ 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci[2] ~~a fost modificată~~[3]. Este necesar, din motive de claritate ~~și de raționalizare~~, să se ~~codifice~~ ⇨ reformeze ⇦ directiva ~~menționată~~ ⌦ respectivă ⌫.

1 JO C […], […], p. […].

2 JO L ~~40~~ 299, ~~11.2.1989~~ 8.11.2008, p. ~~1~~ 25.

3 ~~A se vedea anexa I, partea A.~~

↓ 2008/95/CE considerentul 2 (adaptat)

(2) ⌦ Directiva 2008/95/CE a armonizat dispozițiile centrale ale ⌫ ~~Legislațiile~~ legislației ⌦ materiale ⌫ ~~care se aplicau~~ în domeniul mărcilor ~~în statele membre înaintea intrării în vigoare a Directivei 89/104/CEE cuprindeau neconcordanțe care puteau împiedica~~ ⌦ care la momentul adoptării erau considerate ca influențând în modul cel mai direct funcționarea pieței interne prin împiedicarea ⌫ liberei~~i~~ circulații~~e~~ a mărfurilor și ⌦ a ⌫ liberei~~i~~ ~~prestare~~ prestări a serviciilor ⌦ în Uniune ⌫ ~~și puteau denatura concurența pe piața comună~~. ~~Apropierea acestor legislații era, prin urmare, necesară pentru asigurarea bunei funcționări a pieței interne.~~

↓ 2008/95/CE considerentul 3 (adaptat)

~~Este important să nu fie ignorate soluțiile și avantajele pe care sistemul mărcii comunitare îl poate oferi întreprinderilor care doresc să dobândească mărci.~~

↓ 2008/95/CE considerentul 4

~~Nu se impune o apropiere totală a legislațiilor statelor membre în domeniul mărcilor. Este suficient să se limiteze apropierea la dispozițiile naționale care au incidența cea mai directă asupra funcționării pieței interne.~~

⇩ nou

(3) Protecția mărcilor în statele membre coexistă alături de protecția disponibilă la nivelul Uniunii prin mărcile europene care reprezintă drepturi de proprietate intelectuală cu caracter unitar și valabil în întreaga Uniune, astfel cum se specifică în Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca europeană[4]. Coexistența sistemelor mărcilor la nivel național și la nivelul Uniunii reprezintă de fapt o piatră de temelie a abordării Uniunii referitoare la protecția proprietății intelectuale.

(4) Ca urmare a comunicării Comisiei din 16 iulie 2008 privind o strategie a drepturilor de proprietate industrială pentru Europa[5], Comisia a efectuat o evaluare cuprinzătoare a funcționării globale a sistemului mărcilor în întreaga Europă, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, ținând totodată seama de relațiile reciproce.

[4] JO L 78, 24.3.2009, p. 1.
[5] COM(2008) 465.

(5) În concluziile sale din 25 mai 2010 cu privire la viitoarea revizuire a sistemului mărcilor din Uniunea Europeană[6], Consiliul a invitat Comisia să prezinte propuneri de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 și a Directivei 2008/95/CE. În acest context, revizuirea directivei sus-menționate ar trebui să conțină măsuri menite să o facă mai coerentă cu Regulamentul (CE) nr. 207/2009, reducând astfel elementele de divergență din cadrul sistemului mărcilor din Europa, în ansamblu.

(6) În comunicarea sa din 24 mai 2011, intitulată „O piață unică pentru drepturile de proprietate intelectuală”[7], Comisia a concluzionat că, pentru a răspunde cererilor crescânde ale părților interesate de sisteme de înregistrare a mărcilor mai rapide, de mai bună calitate, mai bine organizate, care să fie mai coerente, ușor de utilizat, accesibile publicului și actualizate din punct de vedere tehnologic, este necesară modernizarea sistemului mărcilor din Uniunea Europeană în ansamblul său, precum și adaptarea sa la era internetului.

(7) Consultarea și evaluarea în sensul acestei directive au revelat faptul că, în pofida armonizării precedente parțiale a legislațiilor naționale, mediul de afaceri european rămâne foarte eterogen, limitând accesul la protecția mărcilor în general și având astfel efecte nefaste asupra competitivității și creșterii.

(8) Prin urmare, pentru a îndeplini obiectivul referitor la promovarea și la crearea unei piețe unice care să funcționeze bine și pentru a facilita dobândirea și protecția mărcilor în Uniune, este necesar să se meargă dincolo de sfera limitată de apropiere realizată prin intermediul Directivei 2008/95/CE și să se extindă apropierea legislativă asupra tuturor aspectelor de drept material în materie de mărci care reglementează mărcile protejate prin înregistrare, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

(9) Pentru ca înregistrarea mărcilor în întreaga Uniune să fie mai ușor de obținut și de administrat, este esențială apropierea nu numai a dispozițiilor de drept material, ci și a normelor procedurale. Prin urmare, ar trebui aliniate principalele norme procedurale ale statelor membre și ale sistemului mărcilor europene, inclusiv cele în cazul cărora divergențele cauzează probleme majore pentru funcționarea pieței interne. În ceea ce privește procedurile prevăzute de dreptul intern, este suficient să se stabilească principii generale, lăsând statelor membre libertatea de a prevedea norme mai specifice.

(10) Este fundamental să se asigure faptul că mărcile înregistrate beneficiază de aceeași protecție în sistemele juridice ale tuturor statelor membre și că mărcile la nivel național beneficiază de aceeași protecție ca mărcile europene. În conformitate cu protecția extinsă acordată mărcilor europene care se bucură de un renume în Uniune, ar trebui să se acorde, de asemenea, o protecție extinsă la nivel național tuturor mărcilor înregistrate care se bucură de un renume într-un anumit stat membru.

---

[6] JO C 140, 29.5.2010, p. 22.
[7] COM(2011) 287.

↓ 2008/95/CE considerentul 5

(11) Prezenta directivă nu ar trebui să priveze statele membre de dreptul de a continua să protejeze mărcile dobândite prin utilizare, însă ar trebui să reglementeze numai raporturile lor cu mărcile dobândite prin înregistrare.

↓ 2008/95/CE considerentul 6

~~Statele membre ar trebui să păstreze, de asemenea, libertatea de a stabili dispozițiile de procedură privind înregistrarea, decăderea din drepturi sau nulitatea mărcilor dobândite prin înregistrare. Este de competența lor, de exemplu, să stabilească forma procedurilor de înregistrare și de nulitate, să decidă dacă drepturile anterioare trebuie invocate în procedura de înregistrare sau în procedura de nulitate sau în ambele ori, mai mult, în cazul în care drepturile anterioare pot fi invocate în procedura de înregistrare, să prevadă o procedură de opoziție sau o examinare din oficiu sau ambele. Statele membre ar trebui să păstreze posibilitatea de a stabili efectele decăderii din drepturi sau ale nulității mărcilor.~~

↓ 2008/95/CE considerentul 8 (adaptat)
⇨ nou

(12) Atingerea obiectivelor urmărite prin această apropiere presupune ca dobândirea și păstrarea dreptului la marca înregistrată să fie în principiu subordonate, în toate statele membre, aceloraşi condiții.

(13) În acest scop, este oportun să se stabilească o listă exemplificativă de semne care pot constitui o marcă, dacă sunt potrivite să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi. ⇨ Pentru a îndeplini obiectivele sistemului de înregistrare a mărcilor, care constau în asigurarea securității juridice și a unei bune administrări, se impune, de asemenea, ca semnul să poată fi reprezentat într-un mod care să permită identificarea cu precizie a obiectului protecției. Prin urmare, ar trebui să se autorizeze ca un semn să fie reprezentat în orice formă corespunzătoare și deci nu neapărat prin mijloace grafice, atâta timp cât reprezentarea sa oferă garanții satisfăcătoare în acest sens. ⇦

(14) ⌦ Mai mult, ⌫ ~~M~~motivele de refuz sau de nulitate privind marca în sine, ~~de exemplu~~ ⌦ inclusiv ⌫ absența caracterului distinctiv, sau privind conflictele dintre marcă și drepturile anterioare ar trebui să fie enumerate exhaustiv, chiar dacă unele dintre aceste motive sunt enumerate cu titlu facultativ pentru statele membre, care pot deci să mențină sau să introducă în legislația lor motivele în cauză. ~~Statele membre ar trebui să poată să mențină sau să introducă în legislația lor motive de refuz sau de nulitate referitoare la condițiile de dobândire sau de păstrare a dreptului la marcă pentru care nu există dispoziții de apropiere și care se referă, de exemplu, la calitatea titularului mărcii, la reînnoirea mărcii, la regimul taxelor sau la nerespectarea normelor de procedură.~~

↓ 2008/95/CE considerentul 9

~~Pentru a reduce numărul total al mărcilor înregistrate și protejate în Comunitate și, prin urmare, numărul litigiilor care apar între ele, este important să se ceară ca mărcile înregistrate să fie efectiv utilizate, sub sancțiunea decăderii din drepturi. Este necesar să se prevadă că nulitatea unei mărci nu poate fi pronunțată din cauza existenței unei mărci anterioare neutilizate, lăsând în același timp statelor membre posibilitatea de a aplica același principiu în ceea ce privește înregistrarea unei mărci sau de a prevedea că o mareă nu poate fi invocată în mod valabil într-o acțiune în contrafacere dacă s-a stabilit, în cadrul unei excepții, că titularul mărcii ar putea să fie decăzut din drepturile sale. În toate aceste cazuri, este de competența statelor membre să stabilească normele de procedură aplicabile.~~

↓ 2008/95/CE considerentul 10

~~Pentru a facilita libera circulație a mărfurilor și libera prestare a serviciilor, este esențial să se garanteze că mărcile înregistrate beneficiază de aceeași protecție în legislația tuturor statelor membre. Cu toate acestea, acest lucru nu privează statele membre de dreptul de a acorda o protecție mai mare mărcilor notorii.~~

⇩ nou

(15) Pentru a se garanta că nivelurile de protecție acordată indicațiilor geografice prin alte instrumente de drept al Uniunii se aplică în mod uniform și complet în ceea ce privește examinarea motivelor absolute și relative de refuz în întreaga Uniune, prezenta directivă ar trebui să includă aceleași dispoziții privind indicațiile geografice ca cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

↓ 2008/95/CE considerentul 11

(16) Protecția conferită de marca înregistrată, al cărei scop este tocmai acela de a garanta funcția mărcii drept indicație a originii, ar trebui să fie absolută în cazul de identitate între marcă și semn și între produse sau servicii. Protecția ar trebui să funcționeze, de asemenea, în caz de similitudine între marcă și semn și produse sau servicii. Este indispensabil să se interpreteze noțiunea de similitudine în raport cu riscul de confuzie. Condiția specifică a protecției ar trebui să o constituie riscul de confuzie, a cărui apreciere depinde de numeroși factori și, în primul rând, de cunoașterea mărcii pe piață, de asocierea care poate fi făcută cu semnul utilizat sau înregistrat, de gradul de similitudine între marcă și semn, și între produsele sau serviciile desemnate. Mijloacele prin care riscul de confuzie poate fi constatat și, în special, sarcina probei ar trebui să țină de normele naționale de procedură, cărora prezenta directivă nu trebuie să le aducă atingere.

⇩ nou

(17) Pentru a asigura securitatea juridică și coerența deplină cu principiul priorității, potrivit căruia o marcă înregistrată anterior are prioritate față de mărcile înregistrate ulterior, este necesar să se stabilească faptul că aplicarea drepturilor conferite de o marcă nu ar trebui să aducă atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii sau de data de prioritate a mărcii. Aceasta este în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală din 15 aprilie 1994 (denumit în continuare: „Acordul TRIPS”)[8].

(18) Este oportun să se prevadă că o contrafacere a unei mărci nu poate fi stabilită decât în cazul în care se constată că marca sau semnul contrafăcut este utilizat în cursul schimburilor comerciale pentru a diferenția originea comercială a produselor sau a serviciilor. Utilizarea în alte scopuri ar trebui să intre sub incidența dispozițiilor de drept intern.

(19) Pentru a asigura securitatea juridică și claritatea, este necesar să se clarifice faptul că unei mărci i se acordă protecție, nu numai în cazul unei similitudini, ci și în cazul unui semn identic utilizat pentru produse și servicii identice, numai dacă și în măsura în care funcția principală a mărcii, care constă în garantarea originii comerciale a produselor și a serviciilor, este afectată.

(20) Ar trebui să fie considerată contrafacere a unei mărci și utilizarea semnului ca denumire comercială sau ca denumire similară, în măsura în care utilizarea se face în scopul diferențierii originii comerciale a produselor sau a serviciilor.

(21) Pentru a asigura securitatea juridică și coerența deplină cu legislația specifică a Uniunii, este oportun să se prevadă dreptul titularului unei mărci de a interzice unei părți terțe utilizarea unui semn într-o publicitate comparativă în cazul în care respectiva publicitate comparativă contravine Directivei 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă[9].

(22) Cu scopul de a consolida protecția mărcilor și de a combate în mod mai eficace contrafacerea, titularul unei mărci înregistrate ar trebui să fie îndreptățit să împiedice părțile terțe să introducă produse pe teritoriul vamal al statului membru, fără a le pune în liberă circulație în statul respectiv, atunci când acele produse provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă în esență identică cu marca înregistrată pentru produsele respective.

(23) Pentru a împiedica într-un mod mai eficace intrarea produselor contrafăcute, în special în contextul vânzărilor pe internet, titularul ar trebui să fie îndreptățit să interzică importul în Uniune al unor astfel de produse, în situația în care numai expeditorul produselor acționează în scopuri comerciale.

[8] JO L 336, 23.12.1994, p. 213.
[9] JO L 376, 27.12.2006, p. 21.

(24) Pentru a permite titularilor de mărci înregistrate să combată în mod mai eficace contrafacerea, aceştia ar trebui să fie îndreptăţiţi să interzică aplicarea unei mărci contrafăcute pe produse, precum şi anumite acte pregătitoare anterioare acestei aplicări.

(25) Drepturile exclusive conferite de o marcă nu ar trebui să îndreptățească titularul să interzică utilizarea de semne sau indicații care sunt utilizate corect și în conformitate cu practicile loiale în domeniul industrial și comercial. Pentru a crea condiții egale pentru denumiri comerciale și mărci, ținând seama de faptul că denumirilor comerciale li se conferă în mod regulat o protecție nelimitată față de mărcile ulterioare, ar trebui să se considere că o astfel de utilizare cuprinde utilizarea propriului nume. O astfel de utilizare ar trebui să includă, de asemenea, utilizarea de semne sau indicații descriptive sau nedistinctive în general. În plus, titularul nu ar trebui să fie îndreptățit să împiedice utilizarea generală corectă și onestă a mărcii pentru a identifica produsele sau serviciile ca fiind produse sau servicii ale titularului ori pentru a face trimitere la ele.

(26) Din principiul liberei circulații a mărfurilor reiese că titularul unei mărci nu trebuie să fie îndreptățit să interzică unei părți terțe utilizarea mărcii pentru produse care au fost comercializate în cadrul Uniunii, sub marca respectivă, de către el însuși sau cu consimțământul său, cu excepția cazului în care titularul are motive legitime de a se opune continuării comercializării produselor.

↓ 2008/95/CE considerentul 12

(27) Este necesar, din motive de securitate juridică şi fără a aduce atingere într-un mod inechitabil intereselor titularului unei mărci anterioare, să se prevadă ca acesta din urmă să nu mai poată să ceară anularea sau să se opună folosirii unei mărci ulterioare celei care îi aparţine şi a cărei folosinţă a tolerat-o cu bună ştiinţă un timp îndelungat, cu excepția cazului în care cererea de marcă ulterioară a fost efectuată cu rea-credință.

⇩ nou

(28) Pentru a asigura securitatea juridică și a proteja drepturile conferite de mărcile dobândite în mod legitim, este oportun și necesar să se prevadă ca, fără a aduce atingere principiului potrivit căruia marca ulterioară nu poate fi opusă mărcii anterioare, titularii mărcilor anterioare să nu fie îndreptățiți să obțină refuzul sau nulitatea ori să se opună utilizării unei mărci ulterioare atunci când respectiva marcă ulterioară a fost dobândită într-un moment în care marca anterioară a putut fi declarată nulă sau titularul său a putut fi decăzut din drepturi, de exemplu din cauza faptului că marca nu dobândise încă un caracter distinctiv prin utilizare sau atunci când marca anterioară nu a putut fi opusă mărcii ulterioare întrucât condițiile necesare nu erau aplicabile, de exemplu în cazul în care marca anterioară nu se bucura încă de un renume.

(29) Mărcile nu își îndeplinesc scopul de a diferenția produsele sau serviciile și de a permite consumatorilor să facă alegeri în cunoștință de cauză decât dacă sunt utilizate efectiv pe piață. De asemenea, este necesară o cerință de utilizare pentru a reduce numărul total al mărcilor înregistrate și protejate în Uniune și, în consecință, numărul conflictelor care apar între ele. Prin urmare, este important să se solicite ca mărcile înregistrate să fie efectiv utilizate în legătură cu produsele sau serviciile pentru care sunt înregistrate sau, în cazul în care nu sunt utilizate, este necesar ca titularul lor să poată fi decăzut din drepturile sale.

(30) În consecință, o marcă înregistrată nu ar trebui să fie protejată decât în măsura în care este utilizată efectiv, iar o marcă înregistrată anterior nu ar trebui să îi permită titularului său să se opună unei mărci ulterioare sau să invalideze o marcă ulterioară în cazul în care respectivul titular nu și-a utilizat în mod efectiv propria marcă. În plus, statele membre ar trebui să prevadă faptul că o marcă nu poate fi invocată cu succes în cadrul unei acțiuni în contrafacere dacă se stabilește, ca urmare a unei excepții, că titularul mărcii ar putea fi decăzut din drepturile sale sau, în cazul în care acțiunea este introdusă împotriva unui drept ulterior, că titularul respectivei mărci ar fi putut fi decăzut din drepturile sale în momentul în care dreptul ulterior a fost dobândit.

(31) Este oportun să se prevadă că, atunci când senioritatea unei mărci naționale a fost invocată în ceea ce privește o marcă europeană și, ulterior, marca națională a făcut obiectul unei renunțări sau a expirat, validitatea acelei mărci naționale poate face încă obiectul unei contestări. Această contestare ar trebui să se limiteze la situațiile în care marca națională ar fi putut fi declarată nulă sau titularul său ar fi putut fi decăzut din drepturi la momentul eliminării din registru a mărcii respective.

(32) Din motive de coerență și pentru a facilita exploatarea comercială a mărcilor în Uniune, normele aplicabile mărcilor ca obiecte ale dreptului de proprietate ar trebui să fie aliniate cu cele deja existente pentru mărcile europene și ar trebui să cuprindă norme privind cesiunea și transferul, licențele, drepturile reale, executarea silită și procedurile de insolvență.

(33) Mărcile colective s-au dovedit a fi un instrument util pentru promovarea produselor sau a serviciilor care au proprietăți specifice comune. Prin urmare, este oportun ca mărcile colective naționale să fie supuse unor norme similare celor aplicabile mărcilor colective europene.

(34) Pentru a îmbunătăți și a facilita accesul la protecția mărcilor și pentru a spori securitatea juridică și previzibilitatea, procedura de înregistrare a mărcilor în statele membre ar trebui să fie eficientă și transparentă și ar trebui să respecte norme similare celor aplicabile mărcilor europene. Prin urmare, pentru a institui un sistem al mărcilor coerent și echilibrat atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, toate oficiile centrale din domeniul proprietății industriale din statele membre ar trebui să se limiteze, în examinările *ex officio* pe care le întreprind pentru a decide dacă o marcă este eligibilă pentru înregistrare, doar la absența motivelor absolute de refuz. Această abordare nu ar trebui, totuși, să aducă atingere dreptului oficiilor respective de a furniza, la cererea solicitanților, căutări ale unor drepturi anterioare pe o bază pur informativă și fără a aduce atingere procesului ulterior de înregistrare sau fără a-i conferi acestuia un caracter obligatoriu, inclusiv în ceea ce privește procedurile ulterioare de opoziție.

(35) Pentru a asigura securitatea juridică în ceea ce privește domeniul de aplicare al drepturilor conferite de mărci și pentru a facilita accesul la protecția mărcilor, denumirea și clasificarea produselor și a serviciilor care fac obiectul unei cereri de înregistrare a unei mărci ar trebui să respecte aceleași norme în toate statele membre și ar trebui să fie aliniate la cele aplicabile mărcilor europene. Pentru a permite autorităților competente și operatorilor economici să determine, numai pe baza cererii, amploarea protecției solicitate pentru mărci, denumirea produselor și a serviciilor ar trebui să fie suficient de clară și de precisă. În cazul în care sunt utilizați termeni generali, aceștia ar trebui interpretați ca referindu-se numai la produsele și la serviciile pe care le desemnează în sens literal.

(36) În scopul garantării unei protecții efective a mărcilor, statele membre ar trebui să instituie o procedură administrativă eficientă în ceea ce privește opozițiile, care să permită titularilor drepturilor anterioare să se opună înregistrării unei mărci. În plus, pentru a oferi mijloace eficiente pentru decăderea din drepturi a titularului unei mărci sau pentru declararea nulității mărcilor, statele membre ar trebui să prevadă o procedură administrativă de decădere din drepturi sau de declarare a nulității similare celei aplicabile mărcilor europene la nivelul Uniunii.

(37) Oficiile centrale din domeniul proprietății industriale din statele membre ar trebui să coopereze între ele și cu Agenția Uniunii Europene privind mărcile, desenele și modelele (denumită în continuare „agenția”) în toate domeniile înregistrării și administrării mărcilor pentru a promova convergența practicilor și a instrumentelor, cum ar fi crearea și actualizarea unor baze de date comune sau conectate și a unor portaluri de consultare și de căutare. Oficiile din statele membre și agenția ar trebui să coopereze în continuare în toate celelalte domenii de activitate care sunt relevante pentru protecția mărcilor în Uniune.

↓ 2008/95/CE considerentul 7

(38) Prezenta directivă nu ar trebui să excludă aplicarea, în privința mărcilor, a dispozițiilor legislative ale statelor membre, altele decât dreptul mărcilor, cum ar fi dispozițiile cu privire la concurența neloială, la răspunderea civilă sau la protecția consumatorilor.

↓ 2008/95/CE considerentul 13 (adaptat)

(39) Toate statele membre ~~ale Comunității~~ sunt parte la Convenția de la Paris privind protecția proprietății industriale ⌦ (Convenția de la Paris) și la Acordul TRIPS ⌫. Este necesar ca dispozițiile prezentei directive să fie pe deplin armonizate cu cele ale convenției ⌦ și cu cele ale acordului ⌫ menționate. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre care decurg din respectiva convenție ⌦ și din respectivul acord ⌫. Dacă este cazul, ar trebui aplicat articolul ~~307~~ ⌦ 351 ⌫ al doilea paragraf din tratat.

⇩ nou

(40) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directiva anterioară. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din directiva anterioară.

🡻 2008/95/CE considerentul 14 (adaptat)

(41) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul național a Directivei 2008/95/CE ~~89/104/CEE~~ menționat în anexa I partea B a directivei respective,

---

🡻 2008/95/CE (adaptat)

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Capitolul 1

⌦ Dispoziții generale ⌫

🡻 2008/95/CE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezenta directivă se aplică mărcilor individuale, colective, de garantare sau de certificare de produse și de servicii, care au făcut obiectul unei înregistrări sau al unei solicitări de înregistrare într-un stat membru sau pe lângă ~~Biroul pentru~~ Oficiul Benelux de ~~p~~Proprietate ~~i~~Intelectuală ~~al Benelux~~ sau care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte într-un stat membru.

⇩ nou

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

(a) „oficiu” înseamnă oficiul central în domeniul proprietății industriale al statului membru sau Oficiul Benelux de Proprietate Intelectuală responsabil cu înregistrarea mărcilor;

(b) „agenție” desemnează Agenția Uniunii Europene privind mărcile, desenele și modelele, instituită în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009;

(c) „registru” înseamnă registrul mărcilor ținut de un oficiu.

↓ 2008/95/CE (adaptat)

Capitolul 2

⌦ Legislația privind mărcile ⌫

SECțIUNEA 1

⌦ SEMNE CARE POT SĂ CONSTITUIE O MARCĂ ⌫

Articolul ~~2~~3

Semne care pot să constituie o marcă

Pot constitui mărci toate semnele ~~susceptibile de reprezentare grafică~~, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, desenele, literele, cifrele, ⌦ culorile per se ⌫ forma produsului sau a ambalajului său ⌦ sau sunetele ⌫, cu condiția ca astfel de semne să fie capabile:

(a) să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi;

⇩ nou

(b) să fie reprezentate într-un mod care să permită autorităților competente şi publicului să stabilească cu precizie obiectul protecției conferite titularului.

↓ 2008/95/CE (adaptat)

SECȚIUNEA 2

⌦ MOTIVE DE REFUZ SAU DE NULITATE ⌫

Articolul ~~3~~4

Motive ⌦ absolute ⌫ de refuz sau de nulitate

↓ 2008/95/CE

1. Sunt refuzate înregistrării sau pot să fie declarate nule, dacă sunt înregistrate:

(a) semnele care nu pot constitui o marcă;

(b) mărcile fără caracter distinctiv;

(c) mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau indicii putând servi, în comerț, pentru a desemna felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică sau data fabricației produsului sau a prestării de servicii sau alte caracteristici ale acestora;

(d) mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau indicii devenite uzuale în limbajul curent sau în practicile comerciale loiale și constante;

(e) semnele constituite exclusiv:

(i) din forma impusă chiar de natura produsului;

(ii) din forma produsului necesar obținerii unui rezultat tehnic;

(iii) din forma care dă valoare substanțială produsului;

(f) mărcile care sunt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri;

(g) mărcile de natură să înșele publicul, de exemplu cu privire la natura, calitatea sau proveniența geografică a produsului sau a serviciului;

(h) mărcile care, în absența autorizației autorităților competente, trebuie refuzate sau invalidate în temeiul articolului 6b din Convenția de la Paris privind protecția proprietății industriale, denumită in continuare „Convenția de la Paris”;

⇩ nou

(i) mărcile care sunt excluse de la înregistrare și nu vor mai putea fi utilizate în temeiul legislației Uniunii sau al acordurilor internaționale la care Uniunea este parte, care prevăd protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice.

(j) mărcile care sunt excluse de la înregistrare în temeiul legislației Uniunii sau al acordurilor internaționale la care Uniunea este parte, care prevăd protecția mențiunilor tradiționale pentru vinuri și a specialităților tradiționale garantate.

2. Alineatul (1) se aplică chiar dacă există motive de refuz:

(a) în alte state membre decât cele în care a fost depusă cererea de înregistrare;

(b) numai în cazul în care o marcă într-o limbă străină este tradusă sau transcrisă într-un sistem de scriere sau în limba oficială a unui stat membru.

3. O marcă poate fi declarată nulă în cazul în care cererea de înregistrare a mărcii a fost făcută cu rea-credință de către solicitant. Orice stat membru poate prevedea, de asemenea, ca unei astfel de mărci să i se refuze înregistrarea.

🡻 2008/95/CE

~~2~~4. Orice ~~Fiecare~~ stat membru poate prevedea ca unei mărci să îi fie refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, ca aceasta să poată fi declarată nulă în cazul și în măsura în care:

🡻 2008/95/CE (adaptat)

(a) utilizarea acestei mărci poate fi interzisă în temeiul unei alte legislații decât legislația privind mărcile din statul membru în cauză sau din ⌦ Uniune ⌫ ~~Comunitate~~;

🡻 2008/95/CE

(b) marca conține un semn de o înaltă valoare simbolică ~~și~~, în special~~:~~ un simbol religios;

(c) marca conține insigne, embleme și ecusoane, altele decât cele menționate la articolul 6b din Convenția de la Paris și care prezintă un interes public, cu excepția cazului în care ~~doar dacă~~ înregistrarea lor ~~nu~~ a fost autorizată în conformitate cu legislația statului membru de către autoritatea competentă~~.~~;

~~(d) cererea de înregistrare a mărcii a fost făcută cu rea-credință de către solicitant.~~

↓ 2008/95/CE (adaptat)
⇨ nou

~~3~~5. Unei mărci nu i se refuză înregistrarea sau, dacă este înregistrată, nu poate fi declarată nulă în aplicarea alineatului (1) literele (b), (c) sau (d) dacă, înainte de data cererii de înregistrare ⇨ sau după data înregistrării ⇦ și după utilizarea ei, aceasta a dobândit un caracter distinctiv.

6. ~~În plus,~~ ~~s~~Statele membre pot prevedea ca ~~prezenta dispoziție~~ ⌦ alineatul (5) ⌫ să se aplice și atunci când caracterul distinctiv a fost dobândit după data cererii~~ea~~ de înregistrare ~~sau după~~ ⇨ și înainte de ⇦ ~~înregistrare~~ data înregistrării.

~~4. Un stat membru poate prevedea ca, prin derogare de la alineatele (1), (2) și (3), motivele de refuz sau de nulitate care erau aplicabile în acest stat membru înainte de data intrării în vigoare a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 89/104/CEE, se aplică mărcilor pentru care cererea a fost depusă înainte de această dată.~~

Articolul ~~4~~5

Motive ⌦ relative ⌫ ~~suplimentare~~ de refuz sau de nulitate ~~privind conflictele cu drepturi anterioare~~

↓ 2008/95/CE

1. Unei mărci îi este refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, poate fi declarată nulă:

(a) atunci când este identică cu o marcă anterioară și când produsele sau serviciile pentru care marca a fost cerută sau a fost înregistrată sunt identice cu cele pentru care marca anterioară este protejată;

(b) atunci când, din cauza identității sau a similitudinii sale cu marca anterioară și din cauza identității sau a similitudinii produselor sau a serviciilor pe care cele două mărci le desemnează, există, din partea publicului, un risc de confuzie care include riscul de asociere cu marca anterioară.

2. În sensul alineatului (1)~~,~~ prin „mărci anterioare” se înțelege:

(a) mărcile a căror dată de depunere este anterioară celei a cererii de marcă, ținând seama, dacă este cazul, de dreptul de prioritate invocat pentru susținerea acestor mărci și care aparțin categoriilor următoare;

↓ 2008/95/CE (adaptat)

(i) mărcile ~~comunitare~~ ⌦ europene ⌫;

↓ 2008/95/CE

(ii) mărcile înregistrate în statul membru sau, în ceea ce privește Belgia, Luxemburgul și Țările de Jos, la Oficiul Benelux de ~~Biroul pentru~~ Proprietate Intelectuală ~~al Benelux~~;

(iii) mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte în statul membru;

↓ 2008/95/CE (adaptat)

(b) mărcile ~~comunitare~~ ⌦ europene ⌫ care își revendică în mod valabil senioritatea, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. ~~40/94 al Consiliului[10] din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară~~ 207/2009, în raport cu o marcă menționată la litera (a) punctele (ii) și (iii), chiar dacă această ultimă marcă a făcut obiectul unei renunțări sau a expirat;

↓ 2008/95/CE

(c) cererile de mărci menționate la literele (a) și (b), sub rezerva înregistrării lor;

(d) mărcile care, la data depunerii cererii de marcă sau, dacă este cazul, la data priorității invocate în sprijinul cererii de marcă, sunt „notorii” în statul membru, în sensul articolului 6a din Convenția de la Paris.

↓ 2008/95/CE (adaptat)
⇨ nou

3. Unei mărci îi este ~~de asemenea~~ refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, poate fi declarată nulă~~.~~:

(a) dacă este identică sau similară unei mărci ~~comunitare~~ anterioare, ⇨ indiferent dacă produsele sau serviciile pentru care aceasta este solicitată sau ⇦ ~~în sensul alineatului (2) și dacă este destinată să fie înregistrată sau a fost~~ înregistrată ~~pentru produse sau servicii care~~ ⇨ sunt identice, similare sau ⇦ nu sunt similare celor pentru care marca anterioară este înregistrată, atunci când marca anterioară se bucură de renume ~~în Comunitate~~ ⇨ într-un stat membru sau, în cazul unei mărci europene, în Uniune ⇦ și ~~când~~ utilizarea mărcii ulterioare ar obține fără motiv justificat un profit necuvenit~~,~~ din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii ~~comunitare~~ anterioare sau când ea le-ar aduce atingere~~;~~:

---

10 ~~JO L 11, 14.1.1994, p. 1.~~

⇩ nou

(b) în cazul în care un agent sau un reprezentant al titularului mărcii solicită înregistrarea în nume propriu, fără autorizația titularului, cu excepția cazului în care respectivul agent sau reprezentant își justifică demersul;

(c) în cazul în care marca poate fi confundată cu o marcă anterioară protejată în afara Uniunii, cu condiția ca, la data depunerii cererii, marca să fi făcut încă obiectul unei utilizări efective, iar solicitantul să fi fost de rea-credință;

(d) în cazul în care aceasta este exclusă de la înregistrare și nu mai poate fi utilizată în temeiul legislației Uniunii care prevede protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice.

🡻 2008/95/CE (adaptat)

4. Un stat membru poate~~, de asemenea,~~ să prevadă că unei mărci îi este refuzată înregistrarea sau, dacă este înregistrată, că aceasta poate fi declarată nulă în cazul și în măsura în care:

🡻 2008/95/CE

~~(a) marca este identică sau similară unei mărci naționale anterioare în sensul alineatului (2) și dacă este destinată să fie înregistrată sau a fost înregistrată pentru produse sau servicii care nu sunt similare celor pentru care marca anterioară este înregistrată, atunci când marca anterioară se bucură de renume în statul membru în cauză și când utilizarea mărcii ulterioare ar obține profit necuvenit, fără motive întemeiate, din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare sau când aceasta le-ar aduce atingere;~~

(~~b~~a) drepturile la o marcă neînregistrată sau la un alt semn utilizat în lumea afacerilor au fost dobândite înainte de data de depunere a cererii mărcii ulterioare sau, dacă este cazul, înainte de data priorității invocate în sprijinul cererii mărcii ulterioare și dacă această marcă neînregistrată sau acest alt semn conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea unei mărci ulterioare;

(~~c~~b) utilizarea mărcii poate fi interzisă în temeiul unui drept anterior, altul decât drepturile menționate la alineatul (2) litera (~~b~~a) din prezentul alineat, respectiv:

(i) un drept la nume;

(ii) un drept la imagine;

(iii) un drept de autor;

(iv) un drept de proprietate industrială.~~;~~

~~(d) marca este identică sau similară unei mărci colective anterioare care a conferit un drept care a expirat într-un termen de maximum trei ani înainte de depunere;~~

~~(e) marca este identică sau similară unei mărci de garantare sau de certificare anterioară care a conferit un drept care a expirat într-un termen precedând depunerea și a cărei durată se stabilește de statul membru;~~

~~(f) marca este identică sau similară unei mărci anterioare înregistrate pentru produse sau servicii identice sau similare și care a conferit un drept care a expirat din cauza nereînnoirii într-un termen de cel mult doi ani înainte de depunere, cu condiția ca titularul mărcii anterioare să își fi dat acordul la înregistrarea mărcii ulterioare sau să nu își fi utilizat marca;~~

~~(g) marca poate fi confundată cu o marcă utilizată în străinătate în momentul depunerii cererii și care continuă să fie utilizată, dacă cererea a fost făcută cu rea-credință de către solicitant.~~

5. Statele membre pot permite ca, în circumstanțe corespunzătoare, să nu fie necesar să se refuze înregistrarea mărcii sau ca aceasta să fie declarată nulă atunci când titularul mărcii anterioare sau al dreptului anterior este de acord cu înregistrarea mărcii ulterioare.

6. Un stat membru poate să prevadă ca, prin derogare de la alineatele (1)-(5), motivele de refuz sau de nulitate care erau aplicabile în acest stat membru înainte de data intrării în vigoare a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 89/104/CEE să se aplice mărcilor pentru care cererea a fost depusă înainte de această dată.

↓ 2008/95/CE (adaptat)
⇨ nou

Articolul ~~14~~6

Constatarea *a posteriori* a nulității unei mărci sau a decăderii din drepturi a titularului acesteia

Atunci când senioritatea unei mărci ~~anterioare~~ ⌦ naționale ⌫, care a făcut obiectul unei renunțări sau a expirat, este invocată pentru o marcă ⌦ europeană ⌫ ~~comunitară~~, nulitatea mărcii ~~anterioare~~ ⌦ naționale ⌫ sau decăderea din drepturi a titularului acesteia poate fi constatată *a posteriori* ⇨ , cu condiția ca nulitatea sau decăderea din drepturi a titularului acesteia să fi putut fi, de asemenea, declarate în momentul în care marca a făcut obiectul renunțării sau a expirat. În acest caz, senioritatea încetează să producă efecte ⇦ .

Articolul 7

⌦ Motive de refuz sau de nulitate numai pentru o parte a produselor sau a serviciilor ⌫

⌦ Atunci când există motive pentru refuzul înregistrării sau nulitatea unei mărci numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care această marcă a fost solicitată sau înregistrată, refuzul înregistrării sau nulitatea acoperă numai produsele sau serviciile în cauză. ⌫

⇩ nou

Articolul 8

Absența caracterului distinctiv sau a renumelui unei mărci anterioare care împiedică declararea nulității unei mărci înregistrate

O marcă înregistrată nu poate fi declarată nulă pe baza unei mărci anterioare, în niciunul dintre cazurile următoare:

(a) în cazul în care marca anterioară, care poate fi declarată nulă în temeiul articolului 4 alineatul (1) literele (b), (c) sau (d), nu a dobândit un caracter distinctiv în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) la data depunerii cererii sau la data priorității mărcii înregistrate;

(b) în cazul în care la baza cererii de declarare a nulității se află articolul 5 alineatul (1) litera (b), iar marca anterioară nu a dobândit un caracter îndeajuns de distinctiv pentru a putea susține existența unui risc de confuzie în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (b) la data depunerii cererii sau la data priorității mărcii înregistrate;

(c) în cazul în care la baza cererii de declarare a nulității se află articolul 5 alineatul (3), iar marca anterioară nu s-a bucurat de un renume în sensul articolului 5 alineatul (3) la data depunerii cererii sau la data priorității mărcii înregistrate.

🡻 2008/95/CE (adaptat)
⇨ nou

Articolul 9

~~Limitarea drepturilor~~ ⌦ Interdicția de a solicita declararea nulității ⌫ ca urmare a toleranței

1. Titularul unei mărci anterioare în temeiul articolului ~~4~~5 ~~alineatul~~ alineatele (2) ⇨ și (3) ⇦, care a tolerat, într-un stat membru, folosirea unei mărci ulterioare înregistrate în acest stat membru timp de cinci ani consecutivi, având cunoștință despre această utilizare, nu mai ~~poate~~ este îndreptățit să solicite~~a~~ declararea nulității ~~și nici să se opună utilizării mărcii ulterioare~~ pe baza respectivei mărci anterioare pentru produsele sau serviciile pentru care marca ulterioară a fost utilizată, cu excepția cazului în care depunerea mărcii ulterioare a fost efectuată cu rea-credință.

2. Orice stat membru poate să prevadă că alineatul (1) se aplică ~~*mutatis mutandis*~~ titularului ~~unei mărci anterioare menționate la articolul 4 alineatul (4) litera (a) sau~~ ~~al~~ ~~unui~~ ⌦ oricărui ⌫ alt drept anterior menționat la articolul ~~4~~5 alineatul (4) litera (a~~b~~) sau (b~~e~~).

↓ 2008/95/CE

3. În cazurile menționate la alineatul (1) sau (2), titularul unei mărci înregistrate ulterior nu este îndreptățit să se ~~poate~~ opună~~e~~ utilizării dreptului anterior, chiar dacă acest drept nu mai poate fi invocat împotriva mărcii ulterioare.

↓ 2008/95/CE (adaptat)
⇨ nou

SECȚIUNEA 3

⌦ DREPTURI CONFERITE ȘI LIMITĂRI ⌫

Articolul ~~5~~10

Drepturi conferite de marcă

1. ⌦ Înregistrarea unei ⌫ ~~Marca~~ mărci ~~înregistrată~~ conferă titularului său următoarele drepturi exclusive.

⌦ 2. Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii cererii sau de data de prioritate a mărcii înregistrate, ⌫ ~~T~~titularul ⌦ unei mărci înregistrate ⌫ este îndreptățit să interzică oricărui terț să utilizeze, fără consimțământul său, în cadrul comerțului ⌦ un semn pentru produse sau servicii în cazul în care ⌫ :

(a) ~~un~~ semnul ⌦ este ⌫ identic cu marca~~mării~~ ⌦ și este utilizat ⌫ pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care aceasta este înregistrată ⇨ și în cazul în care o astfel de utilizare afectează sau poate afecta funcția mărcii de a garanta pentru consumatori originea produselor sau a serviciilor ⇦ ;

(b) ~~un semn pentru care, din cauza identității~~ ⌦ semnul este identic ⌫ sau ~~a~~ similar~~itudinii~~ ~~sale~~ cu marca și ~~din cauza identității sau a similitudinii~~ ⌦ este utilizat pentru ⌫ produsel~~cor~~ sau ~~a~~ serviciil~~cor~~ ~~aflate sub incidența~~ ⌦ care sunt identice sau similare cu produsele și serviciile pentru care ⌫ ~~mării~~ marca este înregistrată ~~și a semnului~~, ⌦ în cazul în care ⌫ există un risc de confuzie din partea publicului; riscul de confuzie cuprinde riscul de asociere între semn și marcă;

~~2.~~ (c) ~~Orice stat membru poate, de asemenea, să prevadă că titularul este îndreptățit să interzică oricărui terț să utilizeze, fără consimțământul său, în comerț, orice semn~~ ⌦ semnul este ⌫ identic sau similar mărcii ⌦ , indiferent dacă este utilizat ⌫ pentru produse sau servicii care ~~nu~~ sunt ⇨ identice, ⇦ similare ⇨ sau nu sunt similare ⇦ celor pentru care marca este înregistrată, atunci când marca aceasta se bucură de renume într-un stat~~ul~~ membru ~~în cauză~~ și când prin utilizarea semnului se obțin~~e~~ foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau renumele mărcii ori se aduce atingere acestora.

↓ 2008/95/CE (adaptat)

3. În temeiul ~~alineatelor~~ alineatului ~~(1) și~~ (2), poate fi interzis, ~~printre altele~~ ⌦ în special ⌫ :

↓ 2008/95/CE

(a) să se aplice semnul pe produse sau pe ambalajul acestora;

(b) să se ofere produsele, să fie comercializate sau să fie deținute în acest scop~~;~~ sau să se ofere sau să se furnizeze servicii sub acest semn;

(c) să se importe sau să se exporte produsele sub acest semn;

⇩ nou

(d) să se utilizeze semnul ca denumire comercială sau ca nume al societății ori ca parte a unei denumiri comerciale sau a numelui unei societății;

↓ 2008/95/CE

(~~d~~e) să se utilizeze semnul în documentele de afaceri sau în publicitate~~;~~.

⇩ nou

(f) să se utilizeze semnul în publicitatea comparativă într-un mod care contravine Directivei 2006/114/CE.

4. Titularul unei mărci înregistrate este, de asemenea, îndreptățit să interzică importul de produse în temeiul alineatului (3) litera (c) în măsura în care numai expeditorul de produse acționează în scopuri comerciale.

5. Titularul unei mărci înregistrate este îndreptățit să împiedice toate părțile terțe să introducă, în contextul unei activități comerciale, produse pe teritoriul vamal al statului membru în care este înregistrată marca, fără a le pune în liberă circulație în statul respectiv, atunci când acele produse, inclusive ambalajele, provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă identică cu marca înregistrată pentru respectivele produse sau care nu poate fi diferențiată, în aspectele sale esențiale, de acea marcă.

↓ 2008/95/CE

~~4~~6. Atunci când, anterior datei intrării în vigoare a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 89/104/CEE, în temeiul legislației unui stat membru nu putea fi interzisă utilizarea

unui semn în condițiile prevăzute la alineatul (2~~1~~) ~~litera~~ literele (b) sau (c) ~~la alineatul (2)~~, dreptul conferit de marcă nu poate fi invocat pentru a împiedica continuarea folosirii semnului.

~~5~~7. Alineatele (1), (2), (3) și (6)~~-(4)~~ nu aduc atingere dispozițiilor în orice stat membru referitoare la protecția împotriva utilizării unui semn în alte scopuri decât acelea de a distinge produsele sau serviciile, atunci când utilizarea acestui produs fără motive întemeiate atrage foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii ori aduce atingere acestora.

⇩ nou

Articolul 11

Încălcarea drepturilor titularului prin intermediul prezentării, al ambalajului sau prin alte mijloace

În cazul în care este probabil ca prezentarea, ambalajul sau celelalte suporturi pe care se aplică marca să fie utilizate pentru produse sau servicii, iar utilizarea pentru aceste produse și servicii ar constitui o încălcare a drepturilor titularului în temeiul articolului 10 alineatele (2) și (3), titularul are dreptul de a interzice următoarele:

(a) aplicarea, în cursul schimburilor comerciale, a unui semn identic sau similar mărcii pe prezentare, pe ambalaj sau pe alte suporturi pe care poate fi aplicată marca;

(b) oferirea, introducerea pe piață sau deținerea în aceste scopuri a prezentărilor, ambalajelor sau a altor suporturi pe care se aplică marca, precum și importul sau exportul acestor suporturi.

Articolul 12

Reproducerea mărcilor în dicționare

În cazul în care reproducerea unei mărci într-un dicționar, o enciclopedie sau o lucrare similară dă impresia că aceasta constituie denumirea generică a produselor sau a serviciilor pentru care este înregistrată marca, editorul se asigură, la cererea titularului mărcii, că reproducerea mărcii comunitare să fie, cel mai târziu în ediția următoare a lucrării, însoțită de indicația că este vorba despre o marcă înregistrată.

Articolul 13

Interdicția de a utiliza marca înregistrată în numele unui agent sau al unui reprezentant

1. În cazul în care o marcă este înregistrată în numele agentului sau al reprezentantului titularului acelei mărci, fără consimțământul titularului, acesta din urmă este îndreptățit să facă următoarele demersuri:

(a) să se opună utilizării mărcii sale de către agentul sau reprezentantul său;

(b) să solicite agentului sau reprezentantului cesiunea mărcii în favoarea sa.

2. Alineatul (1) nu se aplică în cazul în care agentul sau reprezentantul își justifică demersul.

↓ 2008/95/CE

Articolul ~~6~~14

Limitarea efectelor mărcii

1. Dreptul conferit de marcă nu permite titularului său să interzică unui terț utilizarea, în cadrul comerțului:

↓ 2008/95/CE (adaptat)
⇨ nou

(a) a numelui și a adresei sale ⌦ personale ⌫;

(b) ⇨ a semnelor sau ⇦ a indicațiilor ⇨ care nu sunt distinctive sau care ⇦ ~~privind~~ privesc felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică sau data fabricației produsului sau a prestării serviciului sau a altor caracteristici ale acestora;

(c) a mărcii, ⇨ cu scopul de a identifica sau a face o trimite la produsele sau serviciile ca fiind ale titularului mărcii, în special ⇦ atunci când ~~aceasta~~ ⌦ utilizarea mărcii ⌫ se impune pentru indicarea destinației unui produs sau a unui serviciu, în special ca accesorii sau piese detașate.;

~~în măsura în care această utilizare se face~~ ⌦ Primul paragraf se aplică numai în cazul în care utilizarea de către un terț se face ⌫ în conformitate cu practicile loiale în materie industrială sau comercială.

⇩ nou

2. Utilizarea de către un terț este considerată ca fiind contrară practicilor loiale, în special în următoarele cazuri:

(a) atunci când lasă impresia că există o legătură comercială între terț și titularul mărcii;

(b) atunci când atrage foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii ori aduce atingere acestora, fără motive întemeiate.

↓ 2008/95/CE

~~2~~3. Dreptul conferit de marcă nu permite titularului său să interzică unui terț utilizarea, în cadrul comerțului, a unui drept anterior cu aplicabilitate locală dacă acest drept este

recunoscut prin legislația statului membru în cauză și în limita teritoriului în care este recunoscut.

Articolul ~~7~~15

Epuizarea drepturilor conferite de o marcă

↓ 2008/95/CE (adaptat)

1. Marca nu dă dreptul titularului său să interzică utilizarea acesteia pentru produsele care au fost introduse pe piața ~~comunitară~~ ⌦ Uniunii ⌫ sub această marcă de către titular sau cu consimțământul acestuia.

↓ 2008/95/CE

2. Alineatul (1) nu se aplică atunci când există motive justificate pentru ca titularul să se opună comercializării ulterioare a produselor, în special atunci când starea produselor se modifică sau se deteriorează după introducerea lor pe piață.

↓ 2008/95/CE (adaptat)

Articolul ~~10~~16

Utilizarea mărcii

1. Dacă, în termen de cinci ani de la data ~~la care procedura de~~ ~~înregistrare~~ înregistrării ~~s-a încheiat~~, marca nu a fost utilizată efectiv de către titular în statul membru în cauză pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta este înregistrată sau dacă o astfel de utilizare a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de cinci ani, marca este supusă ⌦ limitelor și ⌫ sancțiunilor prevăzute ⌦ la articolul 17, la articolul 19 alineatul (1), la articolul 46 alineatul (1) și la articolul 48 alineatele (3) și (4) ⌫ ~~în prezenta directivă~~, cu excepția cazului în care există un motiv întemeiat pentru a nu fi fost utilizată.

⇩ nou

2. În cazul în care un stat membru prevede proceduri de opoziție ca urmare a înregistrării, perioada de cinci ani menționată la alineatul (1) se calculează de la data la care marca nu mai poate face obiectul unei opoziții sau, în cazul în care a fost depusă o opoziție și nu a fost retrasă, de la data la care decizia de a pune capăt procedurii de opoziție a devenit definitivă.

3. În ceea ce privește mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări în temeiul acordurilor internaționale care produc efecte într-un stat membru, perioada de cinci ani menționată la alineatul (1) se calculează de la data la care marca nu mai poate fi respinsă sau nu mai poate face obiectul unei opoziții. În cazul în care a fost depusă o opoziție și nu a fost retrasă, perioada se calculează de la data la care decizia de a pune capăt procedurii de opoziție a devenit definitivă.

↓ 2008/95/CE

4. În sensul ~~primului paragraf~~ alineatului (1) este considerată, de asemenea, utilizare:

↓ 2008/95/CE
⇨ nou

(a) folosirea mărcii sub o formă care diferă prin elemente care nu alterează caracterul distinctiv în forma sub care aceasta a fost înregistrată ⇨ , indiferent dacă marca în forma utilizată este sau nu înregistrată, de asemenea, în numele titularului ⇦ ;

(b) aplicarea mărcii pe produse sau pe ambalajul acestora în statul membru în cauză numai cu scopul exportului.

~~2~~5. Utilizarea mărcii cu consimțământul titularului ~~sau de către orice persoană îndreptățită să utilizeze o mareă colectivă sau o mareă de garantare sau de certificare~~ se consideră utilizare de către titular.

~~3. În ceea ce privește mărcile înregistrate înainte de data intrării în vigoare în statul membru în cauză dispozițiile necesare pentru a se conforma Directivei 89/104/CEE.~~

~~(a) atunci când o dispoziție în vigoare înainte de această dată prevedea sancțiuni pentru neutilizarea unei mărci pe o perioadă neîntreruptă, se consideră că termenul de cinci ani menționat la alineatul (1) primul paragraf începe să curgă în același timp cu orice perioadă de neutilizare deja în curs la această dată;~~

~~(b) atunci când nici o dispoziție privind utilizarea nu era în vigoare înainte de această dată, termenele de cinci ani menționate la alineatul (1) primul paragraf se consideră că încep să curgă cel mai devreme de la această dată.~~

⇩ nou

Articolul 17

Neutilizarea ca mijloc de apărare în cazul unei acțiuni în contrafacere

Titularul unei mărci este îndreptățit să interzică utilizarea unui semn numai în măsura în care nu riscă să fie decăzut din drepturile sale în temeiul articolului 19 la momentul introducerii acțiunii în contrafacere.

Articolul 18

Dreptul dobândit de titularul unei mărci înregistrate ulterior ca mijloc de apărare în cazul unei acțiuni în contrafacere

1. În cadrul acțiunilor în contrafacere, titularul unei mărci nu este îndreptățit să interzică utilizarea unei mărci înregistrate ulterior în cazul în care acea marcă ulterioară nu poate fi declarată nulă în temeiul articolului 8, al articolului 9 alineatele (1) și (2) și al articolului 48 alineatul (3).

2. În cadrul acțiunilor în contrafacere, titularul unei mărci nu este îndreptățit să interzică utilizarea unei mărci europene înregistrate ulterior în cazul în care acea marcă ulterioară nu poate fi declarată nulă în temeiul articolului 53 alineatele (3) și (4), al articolului 54 alineatele (1) și (2) sau al articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

3. În cazul în care titularul unei mărci nu este îndreptățit să interzică, în temeiul alineatelor (1) sau (2), utilizarea unei mărci înregistrate ulterior, titularul respectivei mărci înregistrate ulterior nu este îndreptățit să interzică utilizarea mărcii anterioare în cadrul acțiunilor în contrafacere, chiar dacă acest drept nu mai poate fi invocat împotriva mărcii ulterioare.

↓ 2008/95/CE

~~*Articolul 11*~~

~~**Sancțiuni privind neutilizarea unei mărci în cadrul procedurilor judiciare sau administrative**~~

~~1. Nu poate fi declarată nulitatea unei mărci în temeiul existenței unei mărci anterioare cu care se află în conflict dacă aceasta din urmă nu îndeplinește condițiile de utilizare stabilite la articolul 10 alineatele (1) și (2) sau, după caz, la articolul 10 alineatul (3).~~

~~2. Un stat membru poate să prevadă că nu poate fi refuzată înregistrarea unei mărci în temeiul existenței unei mărci anterioare cu care se află în conflict dacă aceasta din urmă nu îndeplinește condițiile de utilizare stabilite la articolul 10 alineatele (1) și (2) sau, după caz, la articolul 10 alineatul (3).~~

~~3. Fără să aducă atingere aplicării articolului 12 atunci când este formulată o cerere reconvențională de decădere, un stat membru poate să prevadă că o marcă nu poate fi invocată în mod valabil într-o acțiune în contrafacere dacă se stabilește, ca urmare a unei excepții, că titularul mărcii poate fi decăzut din drepturile sale în temeiul articolului 12 alineatul (1).~~

~~4. Dacă marca anterioară a fost utilizată numai pentru o parte a produselor sau a serviciilor pentru care este înregistrată, aceasta se consideră, în sensul aplicării alineatelor (1), (2) și (3), ca fiind înregistrată numai pentru această parte a produselor sau a serviciilor.~~

↓ 2008/95/CE (adaptat)

SECȚIUNEA 4

⌦ DECĂDEREA DIN DREPTURI A TITULARULUI UNEI MĂRCI ⌫

Articolul ~~12~~19

⌦ Absența unei utilizări efective ca ⌫ ~~M~~motive de decădere

↓ 2008/95/CE

1. Titularul unei mărci poate fi decăzut din drepturile sale dacă, pe o perioadă neîntreruptă de cinci ani, marca nu a fost utilizată efectiv ~~în mod serios,~~ în statul membru în cauză, pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta este înregistrată și dacă nu există motive întemeiate pentru a nu fi fost utilizată.

↓ 2008/95/CE (adaptat)

2. ~~Cu toate acestea,~~ ~~n~~Nicio persoană nu poate reclama decăderea din drepturi a titularului unei mărci dacă, între expirarea acestei perioade de cinci ani și prezentarea cererii de decădere, marca a început sau a reînceput să fie utilizată efectiv ~~în mod serios~~.

↓ 2008/95/CE

3. Începerea sau reluarea utilizării, dacă are loc într-un termen de trei luni înainte de prezentarea cererii de decădere~~,~~ și cel mai devreme la expirarea perioadei neîntrerupte de cinci ani de neutilizare, nu este luată în considerare atunci când pregătirile pentru începerea sau reluarea utilizării intervin doar după ce titularul a luat la cunoștință că cererea de decădere ar putea fi prezentată.

↓ 2008/95/CE (adaptat)

Articolul 20

⌦ Evoluția spre o denumire uzuală sau o indicație înșelătoare ca motive de decădere ⌫

~~2. Fără a aduce atingere alineatului (1),~~ ~~t~~Titularul unei mărci poate fi decăzut din drepturile sale~~,~~ atunci când, după data înregistrării sale, marca:

↓ 2008/95/CE

(a) a devenit, prin activitatea sau inactivitatea titularului său, denumirea ~~desemnarea~~ uzuală în comerț a unui produs sau a unui serviciu pentru care ea este înregistrată;

(b) este capabilă, ca urmare a folosirii de către titular sau cu consimțământul lui, pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta este înregistrată, ~~de către titular sau cu consimțământul lui,~~ să inducă publicul în eroare în primul rând cu privire la natura, calitatea sau proveniența geografică a acestor produse sau servicii.

Articolul ~~13~~21

↓ 2008/95/CE (adaptat)

~~Cauze de refuz,~~ ~~de~~ ~~d~~Decădere~~a~~ din drepturi ~~sau de nulitate~~ numai pentru o parte a produselor sau a serviciilor

Atunci când există cauze ~~pentru refuzul înregistrării,~~ pentru decăderea din drepturi ~~sau nulitatea~~ a titularului unei mărci numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care această marcă a fost ~~solicitată sau~~ înregistrată, ~~refuzul înregistrării,~~ decăderea din drepturi ~~sau nulitatea~~ acoperă numai produsele sau serviciile în cauză.

⇩ nou

SECȚIUNEA 5

MĂRCILE CA OBIECT AL DREPTULUI DE PROPRIETATE

Articolul 22

Transferul mărcilor înregistrate

1. O marcă poate fi transferată, independent de transferul întreprinderii, pentru toate sau pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care este înregistrată.

2. Un transfer al întregii întreprinderi implică transferul mărcii, cu excepția cazului în care există o convenție contrară sau în cazul în care aceasta rezultă în mod evident din împrejurări. Această dispoziție se aplică obligației contractuale de a transfera întreprinderea.

3. Fără a aduce atingere alineatului (2), cesiunea mărcii se face în scris și necesită semnătura părților contractante, în afară de cazul în care rezultă dintr-o hotărâre judecătorească; în caz contrar, cesiunea este nulă.

4. La cererea uneia dintre părți, transferul se înscrie în registru și se publică.

5. Până când transferul nu este înscris în registru, succesorul în drepturi nu poate să invoce drepturile care decurg din înregistrarea mărcii împotriva terților.

6. Atunci când trebuie să se respecte termenele impuse de oficiu, succesorul în drepturi poate să formuleze către oficiu declarațiile prevăzute în acest scop, de îndată ce acesta din urmă a primit cererea de înregistrare a transferului.

Articolul 23

Drepturi reale

1. O marcă poate, independent de întreprindere, să fie gajată sau să facă obiectul unui alt drept real.

2. La cererea uneia dintre părți, drepturile menționate la alineatul (1) se înscriu în registru și se publică.

Articolul 24

Executare silită

1. Marca poate să facă obiectul unor măsuri de executare silită.

2. La solicitarea uneia dintre părți, executarea silită se înscrie în registru și se publică.

Articolul 25

Procedura de insolvență

În cazul în care o marcă este implicată într-o procedură de insolvență, la cererea autorității competente, o mențiune în acest sens se consemnează în registru și se publică.

↓ 2008/95/CE

Articolul ~~8~~26

Licențe

1. O marcă poate face obiectul licențelor pentru toate sau pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care ea este înregistrată și pentru tot teritoriul sau pentru o parte a teritoriului unui stat membru. Licențele pot fi exclusive sau neexclusive.

2. Titularul mărcii poate invoca drepturile conferite de această marcă față de un licențiat care încalcă una dintre clauzele contractului de licență, în ceea ce privește:

(a) durata sa;

(b) forma acoperită prin înregistrarea sub care marca poate fi utilizată;

(c) natura produselor sau a serviciilor pentru care se acordă licența;

(d) teritoriul pe care marca poate fi aplicată; sau

(e) calitatea produselor fabricate sau a serviciilor asigurate de licențiat.

⇩ nou

3. Fără a aduce atingere dispozițiilor din contractul de licență, licențiatul nu poate iniția o acțiune în contrafacerea unei mărci decât cu acordul titularului acesteia. Cu toate acestea, titularul unei licențe exclusive poate iniția o astfel de acțiune în cazul în care, după notificare, titularul mărcii nu introduce el însuși o acțiune în contrafacere într-un termen corespunzător.

4. Orice licențiat are dreptul de a interveni în acțiunea în contrafacere inițiată de titularul mărcii, pentru a obține repararea prejudiciului suferit.

5. La solicitarea uneia dintre părți, acordarea sau transferul unei licențe de marcă se înscrie în registru și se publică.

Articolul 27

Cerere de înregistrare a unei mărci ca obiect al dreptului de proprietate

Articolele 22-26 se aplică în cazul cererilor de înregistrare a mărcilor.

SECȚIUNEA 6

MĂRCILE DE GARANTARE, MĂRCILE DE CERTIFICARE ȘI MĂRCILE COLECTIVE

Articolul 28

Definiții

În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele:

(1) „marcă de garantare sau de certificare” înseamnă o marcă desemnată astfel la data depunerii cererii și care este în măsură să facă distincția între produsele sau serviciile pentru care originea geografică, materialul, modul de fabricare a produselor sau de prestare a serviciilor, calitatea, exactitatea sau alte caracteristici ale produselor și serviciilor sunt certificate de către titularul mărcii și produsele și serviciile care nu beneficiază de o astfel de certificare;

(2) „marcă colectivă” înseamnă o marcă desemnată astfel la data depunerii cererii și care este în măsură să facă distincția între produsele sau serviciile membrilor unei asociații care deține drepturile asupra mărcii și produsele sau serviciile altor întreprinderi.

↓ 2008/95/CE (adaptat)

Articolul ~~15~~29

~~Dispoziții speciale privind mărcile colective,~~ ~~m~~Mărcile de garantare și mărcile de certificare

⌦ 1. Statele membre pot să prevadă înregistrarea unor mărci de garantare sau de certificare. ⌫

~~1~~2. ~~Fără a aduce atingere articolului 4,~~ ~~s~~Statele membre ~~a căror legislație autorizează înregistrarea mărcilor colective sau a mărcilor de garantare sau de certificare~~ pot să prevadă că ~~aceste~~ mărcile ⌦ de garantare sau de certificare ⌫ nu vor fi înregistrate, titularul va fi decăzut din drepturile sale ori va fi declarată nulitatea mărcilor, pentru alte cauze decât cele prevăzute la articolele 3 ⌦ ,19 ⌫ și 20 ~~12~~, în măsura în care acest fapt este impus de funcția acestor mărci.

~~2~~3. ~~Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) litera (c), statele membre pot să prevadă ca~~ ⌦ O marcă de garantare sau de certificare, constând din ⌫ semnele sau indicațiile care pot servi pentru desemnarea, în comerț, a proveniență geografice a produselor sau a serviciilor ~~pot să constituie mărci colective sau mărci de garantare sau de certificare. O astfel de marcă~~ nu îndreptățește titularul să interzică unui terț utilizarea în comerț a acestor semne sau indicații, atât timp cât sunt folosite conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial. ~~;~~ ~~i~~În special, o astfel de marcă nu poate fi opusă unui terț abilitat să utilizeze o denumire geografică.

Articolul 30

⌦ Mărci colective ⌫

⇩ nou

1. Statele membre prevăd înregistrarea mărcilor colective.

2. Pot depune mărci colective asociațiile de fabricanți, producători, prestatori de servicii sau comercianți care, în termenii legislației care li se aplică, au capacitatea, în nume propriu, să fie titulari de drepturi și obligații de orice natură, să atribuie contracte sau să întocmească alte acte juridice și să stea în justiție, precum și persoanele juridice de drept public.

3. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) litera (c), semnele sau indicațiile care pot servi pentru desemnarea, în comerț, a proveniență geografice a produselor sau a serviciilor pot să constituie mărci colective.

↓ 2008/95/CE (adaptat)

⌦ O marcă colectivă nu îndreptățește titularul să interzică unui terț utilizarea în comerț a respectivelor semne sau indicații, atâta timp cât acestea sunt folosite conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial. În special, o astfel de marcă nu poate fi opusă unei părți terțe care este îndreptățită să utilizeze o denumire geografică. ⌫

⇩ nou

Articolul 31

Regulament de utilizare a mărcii colective

1. Solicitantul unei mărci colective prezintă regulamentul de utilizare a acesteia.

2. Regulamentul de utilizare indică persoanele autorizate să utilizeze marca, condițiile de afiliere la asociație, precum și condițiile de utilizare a mărcii, inclusiv sancțiunile. Regulamentul de utilizare a mărcilor menționate la articolul 30 alineatul (3) autorizează orice persoană ale cărei produse sau servicii provin din zona geografică respectivă să devină membră a asociației care deține drepturile asupra mărcii.

Articolul 32

Respingerea cererii

1. Pe lângă motivele de respingere a cererii de înregistrare a unei mărci, prevăzute la articolele 4 și 5, cererea de înregistrare a mărcii colective se respinge dacă nu se respectă dispozițiile articolului 28 alineatul (2) sau ale articolelor 30 și 31 ori dacă regulamentul de utilizare contravine ordinii publice sau bunelor moravuri.

2. Cererea de înregistrare a mărcii colective se respinge și în cazul în care publicul riscă să fie indus în eroare în ceea ce privește caracterul sau semnificația mărcii și, mai ales, dacă există probabilitatea ca aceasta să fie considerată a fi altceva decât o marcă colectivă.

3. Cererea nu se respinge în cazul în care solicitantul îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2), ca urmare a modificării regulamentului de utilizare.

Articolul 33

Utilizarea mărcilor colective

Cerințele articolului 16 sunt îndeplinite atunci când o marcă colectivă este utilizată în mod efectiv, în conformitate cu articolului 16, de către orice persoană abilitată să utilizeze această marcă.

Articolul 34

Modificarea regulamentului de utilizare a mărcii colective

1. Titularul unei mărci colective transmite Oficiului orice regulament de utilizare modificat.

2. Modificarea se menționează în registru, cu excepția cazului în care regulamentul de utilizare modificat nu respectă cerințele articolului 31 sau implică unul dintre motivele de respingere menționate la articolul 32.

3. Regulamentului de utilizare modificat i se aplică articolul 42 alineatul (2).

4. În sensul prezentei directive, modificarea regulamentului de utilizare nu produce efecte decât de la data înscrierii în registru a mențiunii de modificare.

Articolul 35

Persoanele îndreptățite să introducă o acțiune în contrafacere

1. Articolul 26 alineatele (3) și (4) se aplică oricărei persoane abilitate să utilizeze o marcă colectivă.

2. În cazul în care persoanele abilitate să utilizeze o marcă colectivă au suferit prejudicii în urma utilizării neautorizate a acesteia, titularul mărcii colective este îndreptățit să ceară, în numele lor, repararea prejudiciului.

Articolul 36

Motive suplimentare de decădere din drepturi

Pe lângă motivele de decădere prevăzute la articolele 19 și 20, titularul unei mărci colective este decăzut din drepturile sale în urma unei cereri depuse la Oficiu sau pe baza unei cereri reconvenționale într-o acțiune de contrafacere pe baza următoarelor motive:

(a) titularul nu ia măsuri adecvate în vederea prevenirii unei utilizări a mărcii care nu ar fi compatibilă cu condițiile de utilizare prevăzute de regulamentul de utilizare, a cărui modificare, dacă este cazul, a fost menționată în registru;

(b) modul în care marca a fost utilizată de către persoanele abilitate a avut drept consecință posibilitatea ca marca să inducă consumatorul în eroare în sensul articolului 32 alineatul (2);

(c) modificarea regulamentului de utilizare a mărcii a fost menționată în registru prin încălcarea dispozițiilor articolului 34 alineatul (2), cu excepția cazului în care titularul mărcii respectă, printr-o nouă modificare a regulamentului de utilizare, condițiile stabilite de articolul respectiv.

Articolul 37

Motive suplimentare de nulitate

Pe lângă motivele de nulitate prevăzute la articolele 4 și 5, o marcă colectivă care este înregistrată prin încălcarea dispozițiilor articolului 32 este declarată nulă, cu excepția cazului în care titularul mărcii se conformează, prin modificarea regulamentului de utilizare, cerințelor prevăzute la articolul 32.

Capitolul 3

Proceduri

SECȚIUNEA 1

CERERI ȘI ÎNREGISTRARE

Articolul 38

Condiții pe care cererile trebuie să le îndeplinească

1. O cerere de înregistrare a unei mărci conține:

(a) cererea de înregistrare;

(b) datele care permit identificarea solicitantului;

(c) lista produselor sau a serviciilor pentru care se cere înregistrarea;

(d) o reprezentare a mărcii.

2. Cererea de înregistrare a unei mărci face obiectul plății unei taxe de depunere și, dacă este cazul, a unora sau a mai multor taxe per clasă.

Articolul 39

Data de depunere

1. Data de depunere a cererii de înregistrare a unei mărci este data la care documentele care conțin informațiile specificate la articolul 38 sunt depuse la Oficiu de către solicitant.

2. În plus, statele membre pot adopta dispoziții conform cărora data de depunere să fie condiționată de plata taxei de depunere sau de înregistrare de bază.

Articolul 40

Denumirea și clasificarea produselor și serviciilor

1. Produsele și serviciile pentru care se solicită înregistrarea se clasifică în conformitate cu sistemul de clasificare stabilit de Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957 (denumit în continuare „Clasificarea Nisa").

2. Produsele și serviciile pentru care se solicită protecția sunt identificate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și agenților economici să determine, bazându-se exclusiv pe identificarea respectivă, amploarea protecției urmărite. Lista de produse și servicii permite ca fiecare element să fie clasificat într-o singură clasă din cele prevăzute de Clasificarea Nisa. 3. În sensul alineatului (2), se pot utiliza indicațiile generale incluse în titlurile claselor cuprinse în Clasificarea Nisa sau alți termeni generali, cu condiția ca aceștia să respecte standardele necesare de claritate și precizie.

4. Oficiul respinge cererea, în măsura în care termenii sunt neclari sau imprecișI, dacă solicitantul nu sugerează o formulare acceptabilă în termenul stabilit de către Oficiu în acest sens. Din motive de claritate și securitate juridică, oficiile întocmesc, în cooperare unele cu altele, o listă care să reflecte practicile lor administrative în ceea ce privește clasificarea produselor și serviciilor.

5. Utilizarea termenilor generali, inclusiv a indicațiilor generale ale titlurilor claselor din Clasificarea Nisa, se interpretează ca incluzând toate produsele sau serviciile cuprinse în mod clar în sensul literal al indicației sau al termenului. Utilizarea acestor termeni sau indicații nu se interpretează ca incluzând o cerere privind produsele sau serviciile care nu sunt cuprinse în respectivul sens.

6. În cazul în care solicitantul solicită înregistrarea pentru mai multe clase, produsele și serviciile sunt grupate în funcție de clasele cuprinse în Clasificarea Nisa, fiecare grup fiind precedat de numărul clasei căreia îi aparține respectivul grup de produse sau servicii și prezentat în ordinea claselor.

7. Clasificarea produselor și serviciilor se efectuează în scopuri exclusiv administrative. Produsele și serviciile nu sunt considerate ca fiind asemănătoare între ele doar pe motiv că figurează în aceeași clasă în conformitate cu Clasificarea Nisa, și nici diferite unele de altele pe motiv că apar în clase diferite în conformitate cu Clasificarea Nisa.

Articolul 41

Examinarea *ex officio*

Examinarea *ex officio* pe care oficiile o întreprind pentru a decide dacă o cerere de înregistrare a unei mărci este eligibilă pentru înregistrare se limitează la absența motivelor absolute de refuz prevăzute la articolul 4.

Articolul 42

Observații ale terților

1. Înainte de înregistrarea unei mărci, orice persoană fizică sau juridică și orice grup sau organism care reprezintă fabricanții, producătorii, furnizorii de servicii, comercianții sau consumatorii pot prezenta Oficiului observații scrise, explicând care este motivul, dintre cele enumerate la articolul 4, pentru care marca nu trebuie să fie înregistrată *ex officio*. Aceștia nu dobândesc calitatea de părți în cadrul procedurii în fața Oficiului.

2. Pe lângă motivele menționate la alineatul (1), orice persoană fizică sau juridică și orice grup sau organism care reprezintă fabricanții, producătorii, furnizorii de servicii, comercianții sau consumatorii pot prezenta Oficiului observații scrise întemeiate pe un anumit motiv pentru care o cerere de marcă colectivă ar trebui să fie refuzată în temeiul articolului 32 alineatele (1) și (2).

Articolul 43

Împărțirea cererilor și a înregistrărilor

Solicitantul sau titularul poate împărți o cerere de înregistrare sau o înregistrare de marcă într-una sau mai multe cereri sau înregistrări separate, depunând o declarație la Oficiu.

Articolul 44

Taxe

Înregistrarea și reînnoirea unei mărci sunt condiționate de plata unei taxe suplimentare pentru fiecare clasă de produse și servicii înregistrată după prima clasă.

SECȚIUNEA 2

PROCEDURILE DE OPOZIȚIE, DECĂDERE DIN DREPTURI ȘI NULITATE

Articolul 45

Procedura de opoziție

1. Statele membre prevăd o procedură administrativă eficientă și rapidă la oficiile lor pentru formularea unei opoziții în ceea ce privește înregistrarea unei mărci din motivele prevăzute la articolul 5.

2. Procedura administrativă menționată la alineatul (1) prevede că cel puțin titularul unuia dintre drepturile anterioare enumerate la articolul 5 alineatele (2) și (3) trebuie să fie în măsură să prezinte un act de opoziție.

3. Partea care a formulat opoziția și solicitantul beneficiază de cel puțin două luni înainte de începerea procedurii de opoziție pentru a negocia posibilitatea unei soluționări amiabile între părți.

Articolul 46

Neutilizarea ca mijloc de apărare în procedura de opoziție

1. În procedurile administrative de opoziție, în cazul în care, la data depunerii cererii sau la data de prioritate a mărcii ulterioare, perioada de cinci ani în care marca anterioară ar fi trebuit să fie utilizată efectiv, astfel cum se prevede la articolul 16, a expirat, titularul unei mărci anterioare care a notificat opoziția furnizează, la cererea solicitantului, dovada că marca anterioară a fost utilizată efectiv, astfel cum se prevede la articolul 16, în perioada de cinci ani care precedă data de depunere sau data de prioritate a mărcii ulterioare ori că au existat motive întemeiate pentru neutilizare. În absența unei astfel de dovezi, opoziția se respinge.

2. În cazul în care marca anterioară a fost utilizată doar pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta se consideră înregistrată, în sensul examinării opoziției prevăzute la alineatul (1), doar pentru acea parte de produse sau servicii.

3. Alineatele (1) și (2) se aplică în cazul în care marca anterioară este o marcă europeană. În acest caz, utilizarea efectivă a mărcii europene se stabilește în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Articolul 47

Procedura de decădere din drepturi sau de declarare a nulității

1. Statele membre prevăd o procedură administrativă de decădere din drepturi sau de declarare a nulității unei mărci la oficiile lor.

2. Procedura administrativă de decădere din drepturi prevede că titularul unei mărci este decăzut din drepturile sale din motivele prevăzute la articolele 19 și 20.

3. Procedura administrativă de nulitate prevede că marca este declarată nulă pe baza a cel puțin unuia dintre următoarele motive:

(a) marca nu ar fi trebuit să fie înregistrată, deoarece nu se conformează cerințelor prevăzute la articolul 4;

(b) marca nu ar fi trebuit să fie înregistrată, din cauza existenței unui drept anterior în sensul articolului 5 alineatele (2) și (3);

4. Procedura administrativă prevede că cel puțin următoarele persoane trebuie să fie în măsură să depună o cerere de decădere sau de declarare a nulității:

(a) în cazul alineatului (2) și al alineatului (3) litera (a), orice persoană fizică sau juridică și orice grup sau organism constituit în scopul de a reprezenta interesul fabricanților, al producătorilor, al furnizorilor de servicii, al comercianților sau al consumatorilor, care, în conformitate cu legea care îi este aplicabilă, are capacitatea de a sta în justiție ca reclamant sau pârât;

(b) în cazul alineatului (3) litera (b), titularul unui drept anterior menționat la articolul 5 alineatele (2) și (3).

Articolul 48

Neutilizarea ca mijloc de apărare în procedurile care solicită declararea nulității

1. În procedurile administrative de declarare a nulității pe baza existenței unei mărci înregistrate cu o dată de depunere sau cu o dată de prioritate anterioară, în cazul în care titularul mărcii ulterioare solicită acest lucru, titularul mărcii anterioare prezintă dovada că, în perioada de cinci ani care precedă data cererii de declarare a nulității, marca anterioară a fost utilizată în mod efectiv, astfel cum se prevede la articolul 16, pentru produsele sau serviciile pentru care marca este înregistrată și pe care titularul le invocă drept justificare pentru cererea sa sau că există motive întemeiate pentru neutilizare, cu condiția ca perioada de cinci ani în care marca anterioară ar fi trebuit să fie utilizată în mod efectiv să fi expirat la data cererii de declarare a nulității.

2. În cazul în care, la data depunerii cererii sau la data de prioritate a mărcii ulterioare, perioada de cinci ani în care marca anterioară ar fi trebuit să fie utilizată efectiv, astfel cum se prevede la articolul 16, a expirat, titularul mărcii anterioare prezintă, pe lângă dovada prevăzută la alineatul (1), dovada că marca a fost utilizată în mod efectiv în perioada de cinci ani care precedă data de depunere sau data de prioritate ori că au existat motive întemeiate pentru neutilizare.

3. În absența dovezilor menționate la alineatele (1) și (2), cererea de declarare a nulității pe baza existenței unei mărci anterioare se respinge.

4. În cazul în care marca anterioară a fost utilizată, în conformitate cu articolul 16, doar pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta se consideră înregistrată, în sensul examinării cererii de declarare a nulității, doar pentru acea parte de produse sau servicii.

5. Alineatele (1) – (4) se aplică în cazul în care marca anterioară este o marcă europeană. În acest caz, utilizarea efectivă a mărcii europene se stabilește în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

Articolul 49

Efecte ale decăderii din drepturi și ale nulității

1. În măsura în care titularul a fost decăzut din drepturi, se consideră că marca înregistrată nu a avut, începând cu data depunerii cererii de decădere, efectele prevăzute de prezenta directivă. În decizie se poate stabili, la cererea uneia dintre părți, o dată anterioară la care a intervenit unul dintre motivele decăderii.

2. În măsura în care marca înregistrată a fost declarată nulă, se consideră că aceasta nu a avut, încă de la început, efectele prevăzute de prezenta directivă.

SECȚIUNEA 3

DURATA ȘI REÎNNOIREA ÎNREGISTRĂRII

Articolul 50

Durata înregistrării

1. Durata înregistrării mărcii este de 10 ani, cu începere de la data depunerii cererii.

2. Înregistrarea poate fi reînnoită, conform articolului 51, pe perioade de câte 10 ani.

Articolul 51

Reînnoirea

1. Înregistrarea mărcii se reînnoiește la cererea titularului mărcii sau a oricărei alte persoane autorizate de acesta, cu condiția ca taxele de reînnoire să fi fost achitate.

2. Oficiul informează titularul mărcii, precum și pe orice alt titular al unui drept înregistrat privind o marcă, cu privire la expirarea înregistrării, în timp util înaintea respectivei expirări. Absența acestei informări nu atrage răspunderea Oficiului.

3. Cererea de reînnoire se depune și taxa de reînnoire se achită într-o perioadă de șase luni care expiră în ultima zi a lunii în decursul căreia se încheie perioada de protecție. În caz contrar, cererea mai poate fi depusă în termen de șase luni de la data menționată în prima teză. În această nouă perioadă trebuie plătite taxele de reînnoire, precum și o taxă suplimentară.

4. În cazul în care cererea este depusă și taxele sunt achitate doar pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care este înregistrată marca, înregistrarea se reînnoiește doar pentru acele produse sau servicii.

5. Reînnoirea produce efecte în ziua următoare datei expirării înregistrării existente. Reînnoirea se înregistrează și se publică.

Capitolul 4

Cooperarea administrativă

Articolul 52

Cooperarea în domeniul înregistrării și administrării mărcilor

Statele membre se asigură că oficiile cooperează între ele, precum și cu agenția, pentru a promova convergența practicilor și a instrumentelor și pentru a obține rezultate coerente în examinarea și înregistrarea mărcilor.

Articolul 53

Cooperarea în alte sectoare

Statele membre se asigură că oficiile cooperează cu agenția în toate sectoarele în care își desfășoară activitatea, altele decât cele menționate la articolul 52, care sunt relevante pentru protecția mărcilor în Uniune.

Capitolul 5

Dispoziții finale

↓

Articolul 54

Transpunere

1. Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor 2 – 6, 8 – 14, 16, 17, 18, 22 – 28 și 30 – 53 în termen de cel mult 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive. Statele membre comunică Comisiei textul acestor acte.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea includ, de asemenea, o mențiune potrivit căreia trimiterile din cadrul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare la directiva abrogată prin prezenta directivă trebuie interpretate ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

↓ 2008/95/CE (adaptat)

~~*Articolul 16*~~

~~**Comunicare**~~

2. Statele membre transmit Comisiei ~~îi sunt comunicate de statele membre~~ textele principalelor dispoziții de drept intern ~~adoptate~~ ⌦ pe care le adoptă ⌫ în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul ~~17~~55

Abrogare

Directiva ~~89/104/CEE~~ ⌦ 2008/95/CE ⌫ ~~, astfel cum a fost modificată prin decizia menționată în anexa I partea A,~~ se abrogă ⌦ cu efect de la [*ziua următoare datei stabilite la articolul 54 alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă*] ⌫ , fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul național a directivei menționate în ~~anexa I~~ partea B a anexei I la Directiva 2008/95/CE.

🡻 2008/95/CE

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul ~~18~~56

Intrarea în vigoare

🡻 2008/95/CE

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

🡻

Articolele 1, 7, 15, 19, 20, 21 și 54 – 57 se aplică de la [*ziua următoare datei stabilite la articolul 54 alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă*].

🡻 2008/95/CE

Articolul ~~19~~57

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

↓ 2008/95/CE (adaptat)

~~ANEXA I~~

~~PARTEA A~~

~~Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare~~	
~~(menționate la articolul 17)~~	
~~Directiva 89/104/CEE a Consiliului~~	~~(JO L 40, 11.2.1989, p. 1)~~
~~Decizia 92/10/CEE a Consiliului~~	~~(JO L 6, 11.1.1992, p. 35)~~

~~PARTEA B~~

~~Termene de transpunere în dreptul intern~~	
~~(menționate la articolul 17)~~	
~~Directiva~~	~~Data limită de transpunere~~
~~89/104/CEE~~	~~31 decembrie 1992~~

↓ 2008/95/CE (adaptat)

~~ANEXA II~~

~~Tabel de corespondență~~	
~~Directiva 89/104/CEE~~	~~Prezenta directivă~~
~~Articolul 1~~	~~Articolul 1~~
~~Articolul 2~~	~~Articolul 2~~
~~Articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(d)~~	~~Articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(d)~~
~~Articolul 3 alineatul (1) litera (e) fraza introductivă~~	~~Articolul 3 alineatul (1) litera (e) fraza introductivă~~
~~Articolul 3 alineatul (1) litera (e) prima liniuță~~	~~Articolul 3 alineatul (1) litera (e) punctul (i)~~
~~Articolul 3 alineatul (1) litera (e) a doua liniuță~~	~~Articolul 3 alineatul (1) litera (e) punctul (ii)~~
~~Articolul 3 alineatul (1) litera (e) a treia liniuță~~	~~Articolul 3 alineatul (1) litera (e) punctul (iii)~~
~~Articolul 3 alineatul (1) literele (f), (g) și (h)~~	~~Articolul 3 alineatul (1) literele (f), (g) și (h)~~
~~Articolul 3 alineatele (2), (3) și (4)~~	~~Articolul 3 alineatele (2), (3) și (4)~~
~~Articolul 4~~	~~Articolul 4~~
~~Articolul 5~~	~~Articolul 5~~
~~Articolul 6~~	~~Articolul 6~~
~~Articolul 7~~	~~Articolul 7~~
~~Articolul 8~~	~~Articolul 8~~
~~Articolul 9~~	~~Articolul 9~~
~~Articolul 10 alineatul (1)~~	~~Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf~~
~~Articolul 10 alineatul (2)~~	~~Articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf~~

~~Articolul 10 alineatul (3)~~	~~Articolul 10 alineatul (2)~~
~~Articolul 10 alineatul (4)~~	~~Articolul 10 alineatul (3)~~
~~Articolul 11~~	~~Articolul 11~~
~~Articolul 12 alineatul (1) prima teză~~	~~Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf~~
~~Articolul 12 alineatul (1) a doua teză~~	~~Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf~~
~~Articolul 12 alineatul (1) a treia teză~~	~~Articolul 12 alineatul (1) al treilea paragraf~~
~~Articolul 12 alineatul (2)~~	~~Articolul 12 alineatul (2)~~
~~Articolul 13~~	~~Articolul 13~~
~~Articolul 14~~	~~Articolul 14~~
~~Articolul 15~~	~~Articolul 15~~
~~Articolul 16 alineatele (1) și (2)~~	~~—~~
~~Articolul 16 alineatul (3)~~	~~Articolul 16~~
~~—~~	~~Articolul 17~~
~~—~~	~~Articolul 18~~
~~Articolul 17~~	~~Articolul 19~~
~~—~~	~~Anexa I~~
~~—~~	~~Anexa II~~

↑

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2008/95/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
---	Articolul 2
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3 alineatul (1) literele (a) – (h)	Articolul 4 alineatul (1) literele (a) – (h)
---	Articolul 4 alineatul (1) literele (i) și (j)
---	Articolul 4 alineatele (2) și (3) prima teză
Articolul 3 alineatul (2) literele (a) – (c)	Articolul 4 alineatul (4) literele (a) – (c)
Articolul 3 alineatul (2) litera (d)	Articolul 4 alineatul (3) a doua teză
Articolul 3 alineatul (3) prima teză	Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 3 alineatul (3) a doua teză	Articolul 4 alineatul (6)
Articolul 4 alineatele (1) și (2)	Articolul 5 alineatele (1) și (2)
Articolul 4 alineatul (3) și alineatul (4) litera (a)	Articolul 5 alineatul (3) litera (a)
---	Articolul 5 alineatul (3) litera (b)
Articolul 4 alineatul (4) litera (g)	Articolul 5 alineatul (3) litera (c)
---	Articolul 5 alineatul (3) litera (d)
Articolul 4 alineatul (4) literele (b) și (c)	Articolul 5 alineatul (4) literele (a) și (b)
Articolul 4 alineatul (4) literele (d) – (f)	---
Articolul 4 alineatele (5) și (6)	Articolul 5 alineatele (5) și (6)
---	Articolul 8
Articolul 5 alineatul (1) prima frază introductivă	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (1) a doua frază introductivă	Articolul 10 alineatul (2) teza introductivă

Articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 10 alineatul (2) literele (a) și (b)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (3) literele (a) – (c)	Articolul 10 alineatul (3) literele (a) – (c)
---	Articolul 10 alineatul (3) litera (d)
Articolul 5 alineatul (3) litera (d)	Articolul 10 alineatul (3) litera (e)
---	Articolul 10 alineatul (3) litera (f)
---	Articolul 10 alineatele (4) și (5)
Articolul 5 alineatele (4) și (5)	Articolul 10 alineatele (6) și (7)
---	Articolul 11
---	Articolul 12
---	Articolul 13
Articolul 6 alineatul (1) literele (a) – (c)	Articolul 14 alineatul (1) literele (a) – (c)
---	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 7	Articolul 15
Articolul 8 alineatele (1) și (2)	Articolul 26 alineatele (1) și (2)
---	Articolul 26 alineatele (3) – (5)
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 16 alineatul (1)
---	Articolul 16 alineatele (2) și (3)
Articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 10 alineatul (3)	---
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 48 alineatele (1) – (3)
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 46 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 17
Articolul 11 alineatul (4)	Articolul 17, articolul 46 alineatul (2) și

---	articolul 48 alineatul (4)
Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 18
Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 19 alineatul (3)
Articolul 13	Articolul 20
Articolul 14	Articolul 7 și articolul 21
---	Articolul 6
---	Articolele 22 – 25
---	Articolul 27
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 28
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 29 alineatele (1) și (2)
---	Articolul 29 alineatul (3)
Articolul 16	Articolul 30 – articolul 54 alineatul (1)
Articolul 17	Articolul 54 alineatul (2)
Articolul 18	Articolul 55
Articolul 19	Articolul 56
	Articolul 57